DZIENNIK RZĄDOWY

dla

okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1855.

Oddział pierwszy.

Część XVII.

Wydana i rozesłana dnia 6. Marca 1856.

für das

Verwaltungs-Gebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 6. März 1856.

196.

Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświécenia z dnia 2. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 196., wydana dnia 24. Listopada 1855.),

obowiązujące w całéj Monarchii,

mocą którego obwieszczoném zostaje rozwiązanie wydziału naukowego prawniczo-politycznego w Ołomuńcu, w skutek najwyższego postanowienia z dnia 10. Sierpnia 1855. r. przy wydaniu oraz niektórych rozporządzeń w przedmiocie przeprowadzenia dotyczących najwyższych postanowień.

Najwyższém postanowieniem z dnia 10. Siérpnia 1855. r. raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość zarządzić, ażeby z wstępem roku szkolnego 1855/56. rozwiązanym został fakultet prawniczo-polityczny w Ołomuńcu.

W wykonaniu tegoż najwyższego postanowienia Ministeryum Oświécenia rozporządziło rozwiązanie senatu akademicznego i kolegium profesorów przy wydziale prawniczo-politycznym w uniwersytecie Ołomunieckim pod dniem 20. Września 1855. roku, a zaś urzędowanie rektorskie rozciągnęło aż do dalszego rozporządzenia także i na rok szkolny 1855/56., z tém zleceniem, ażeby pozostające czynności doprowadzone były do końca.

Wszelkie akta senatu akademicznego tak wydziału prawniczego obecnie rozwiązanego, jakotéż wydziału filozoficznego, piérwéj już zniesionego w skutku najwyższego postanowienia z dnia 19. Września 1851. r., prowizorycznie poddane zostały rektorowi do przechowania i nadzoru, przetoż więc wprost do niego zgłosić się należy o udzielenie w razie potrzeby odpisów z onychże wiadomości lub duplikatów.

Równocześnie z rozwiązaniem fakultetu prawniczo-politycznego rozwiązaną też została komisya teoretycznych egzaminów rządowych w Ołomuńcu, z zarządzeniem przeniesienia jéj aktów do Namiestnictwa c. k. morawskiego, do którego więc udawać się należy o udzielenie z nich wiadomości i odpisów.

Kandydatom doktoratu na usunionym wydziale prawniczo-politycznym w Ołomuńcu w skutek najwyższych postanowień z dnia 10. Siérpnia i 6. Października 1855. zostawiono do woli wybór, na którym uniwersytecie w Monarchii poddaćby się chcieli dalszym warunkom, do osiągnienia stopnia doktorskiego w naukach prawniczo-politycznych wymaganym.

Ciż składać będą we wszystkich uniwersytetach, wyjąwszy one w Krakowie i Peszcie, ścisłe egzamina, do których się zgłoszą wedle postanowień w mocy będących w uniwersytecie, przez nich obranych.

196.

Erlaß des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 2. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIII. Stück, Nr. 196, ausgegeben am 24. November 1855),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

womit die Auflösung der rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät in Olmütz in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 10. August 1855, und mehrere in Vollziehung der dießfälligen Allerhöchsten Anordnungen getroffene Verfügungen kundgemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 10. August 1855 anzuordnen geruht, daß mit dem Eintritte des Studienjahres 1855-56 die rechts- und staatswissenschaftliche Fakultät in Olmütz aufgelassen werde.

In Vollziehung dieser Allerhöchsten Anordnung hat das Unterrichtsministerium die Auflösung des akademischen Senates und des Professoren-Kollegiums der rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät der Universität Olmütz vom 20. September 1855 an verfügt, die Amtswirksamkeit des Rektors aber bis auf weitere Anordnung auch auf das Studienjahr 1855-56 erstreckt, und denselben beauftragt, die noch erübrigenden Geschäfte ihrer schließlichen Behandlung entgegenzuleiten.

Sämmtliche Akten des akademischen Senates der nunmehr aufgelösten juridischen, sowie der bereits früher in Folge Allerhöchster Entschließung vom 19. September 1851 aufgelassenen philosophischen Fakultät sind provisorisch seiner Bewahrung und Aufsicht unterstellt, und es ist sich wegen allfälliger aus denselben zu ertheilender Abschriften, Auskünfte und Duplikate an denselben unmittelbar zu wenden.

Gleichzeitig mit der Auflassung der rechts- und staatswissenschaftlicher Fakultät wurde die theoretische Staatsprüfungs-Kommission in Olmütz außer Wirksamkeit gesetzt, und die Uebertragung ihrer Akten an die k. k. mährische Statthalterei verfügt, an welche sich daher um Ertheilung von Auskünften und Abschriften aus denselben zu wenden seyn wird.

Den Doktoratskandidaten der aufgelassenen rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät in Olmütz ist es in Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließungen vom 10. August und 6. Oktober 1855 freigestellt, zu wählen, an welcher Universität der Monarchie sie sich den weiteren, zur Erlangung des rechts- und staatswissenschaftlichen Doktorgrades erforderlichen Bedingungen unterziehen wollen.

Dieselben sind an sämmtlichen Universitäten, mit Ausnahme jener von Krakau und Pesth, den strengen Prüfungen, zu deren Ablegung sie sich melden, nach jenen Bestimmungen zu unterziehen, welche für die von ihnen gewählte Universität in Geltung sind.

Co się tyczé uniwersytetów krakowskiego i peszteńskiego, w których obecnie jeszcze nie tylko co do liczby rygorozów, lecz także i co do podziału naukowych zawodów, zboczenia od innych uniwersytetów istnieją, rozporządza się, iż rzeczeni kandydaci poddać się będą winni scisłym egzaminom, do których złożenia tamże się zgłaszają, w ten sposób, w jakiby takowe złożyć byli mieli na uniwersytecie ołomunieckim, tudzież z tych zawodów, któreby tamże przedmiotem były dotyczącego rygorozum.

Pod względem przedsiębrać się mających po złożonych rygorozach dalszych jeszcze aktów doktorackich, promocyi, równie jak dysputacyi, istniejącéj jeszcze po największéj części w uniwersytetach, tudzież pod względem taks, opłacić się mających od pojedynczych aktów doktorackich i aktu promocyjnego, podlegać będą w téj mierze kandydaci doktoratu na fakultecie zniesionym prawniczo-politycznym tym postanowieniom, które obecnie jeszcze są w zastosowaniu przy tym uniwersytecie, na którym się rzeczonym aktom poddają.

Thun m. p.

197.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Handlu z dnia 7. Listopada 1855.,

obowiązujące w uksiążęconém Hrabstwie Tyrolu i Forarlbergu, tudzież w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

dotyczące podwójnego zakresu działalności co do toku instancyi przeciw rozstrzygnieniom trybunałów piérwszéj instancyi w sprawach administracyjnych, powołanych do wykonywania sądownictwa handlowego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 197., wydaną dnia 24. Listopada 1855.

198.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 9. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 198., wydana dnia 24. Listopada 1855.),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące umorzenia obligacyj kamery węgierskiéj nadwornéj, obligacyj węgierskich dostawy srebra kościelnego, certyfikatów węgierskich dostawy produktów, nakoniec obligacyj długu kameralnego węgierskiego.

Począwszy od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia przysłuża wytoczenie postępowania amortyzacyjnego, tudzież zawyrokowanie umorzenia

Bezüglich der Universitäten Krakau und Pesth, an welchen dermalen noch sowohl in Ansehung der Zahl der Rigorosen, als auch der Fächereintheilung Abweichungen von den übrigen Universitäten bestehen, wird angeordnet, daß die genannten Kandidaten den strengen Prüfungen, zu deren Ablegung sie sich dort melden, in jener Art und Weise, in welcher sie dieselben an der Universität Olmütz abzulegen gehabt hätten, und aus jenen Fächern, welche dort Gegenstand des betreffenden Rigorosums wären, zu unterziehen sind.

Anbelangend die nach zurückgelegten Rigorosen noch weiters vorzunehmenden Doktoratsakte der Promozion, und der an den meisten Universitäten noch bestehenden Disputazion, sowie die für die einzelnen Doktoratsakte und den Promozionsakt zu bezahlenden Taxen, so unterliegen die Doktoratskandidaten der aufgelassenen rechts- und staatswissenschaftlichen Fakultät dießfalls denjenigen Bestimmungen, welche für die Universität, an welcher sie sich diesen Akten unterziehen, gegenwärtig noch in Anwendung sind.

Thun m. p.

197.

Verordnung der Ministerien der Justiz und des Handels vom 7. November 1855,

wirksam für die gefürstete Grafschaft Tirol und Vorarlberg, dann für das Großfürstenthum Siebenbürgen,

betreffend den doppelten Wirkungskreis über den Instanzenzug gegen die Entscheidungen der zur Ausübung der Handelsgerichtsbarkeit bestimmten Gerichtshöfe erster Instanz in Administrativ-Angelegenheiten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIII. Stück, Nr. 197, ausgegeben am 24. November 1855.

198.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 9. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIII. Stück, Nr. 198, ausgegeben am 24. November 1855),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Amortisirung der Obligazionen der ungarischen Hofkammer, der ungarischen Kirchensilberlieferungs-Obligazionen, der ungarischen Früchten-Lieferungsscheine, endlich der Obligazionen der ungarischen Kameralschuld.

Vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung angefangen, steht die Einleitung des Amortisazionsverfahrens und die Schöpfung des Amortisazionserkenntnisses über

kamery nadwornéj węgierskiéj, obligacyj węgierskich o dostawę srebra kościelnego i rewersów węgierskich o dostawę produktów, nakoniec obligacyj długu kameralnego węgierskiego, pod względem których papiérów księgi likwidacyjne prowadzone bywają w głównéj kasie krajowéj w Budzie, sądowi krajowemu w Budzie.

Co się tyczé amortyzacyi papiérów rzeczonych, sąd krajowy w Budzie stosować się będzie do przepisów §§fów 603—607. prowizoryczněj procedury cywilnéj, zarazem zaś należy o każdéj rezolucyi, mocą któréj na rozpisanie edyktu amortyzacyjnego zezwolono, lub jeden z papiérów rzeczonych za umorzony ogłoszono, doręczyć duplikat kasie dotyczącéj, a nadto téż wiadomość o tém podać krajowéj Dyrekcyi skarbowéj, nad kasą rzeczoną przełożonéj.

Niniejsze rozporządzenie nie dotyczé żadną miarą tych przypadków, w których postępowanie amortyzacyjne wytoczoném zostało jeszcze przed ogłoszeniem onegoż w wydziale krajowéj Dyrekcyi skarbowéj w Budzie, dotąd właściwym w rozprawie amortyzacyjnéj, a to nawet choćby dotąd jeszcze nie był wydany wyrok amortyzacyjny.

Baron Krauss m. p. **Baron Bruck** m. p.

199.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 199., wydana dnia 24. Listopada 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w powszechnym terytoryum celném objętych,

dotyczące postanowienia o sposobie naznaczenia stemplem kolorowym towarów tkackich, do apretury wprowadzanych.

Celem oznaczenia tożsamości towarów zagranicznych, wprowadzonych nie z wolnego obrotu Państw Związku celnego niemieckich, lecz z innego zagranicza, przeto w razie wprowadzenia przez Związek celny niemiecki z ograniczonego obrotu tegoż do apretury przez urząd celny, nie leżący w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, w porozumieniu z oboma Ministerstwami Skarbu książęco-modeńskiém i parmezańskiém, dozwoloném zostaje wyciśnięcie stempla kolorowego pod temi samemi warunkami, jakto przepisaném jest do oznaczenia towarów apreturowych w obrocie pośrednim między Austryą i Państwami Niemieckiemi Związku celnego rozrządzeniem tutejszém z dnia 4. Stycznia 1854. r. l. 1305 — I. N. C., cyfr. 5. lit. *f.* (Dziennik praw Państwa str. 7.).

Aby jednak różność pochodzenia takowych towarów apreturowych w formie stempla odznaczyć, piérwszy stempel, to jest ten dla obrotu powszechnego miéć będzie formę owalną (eliptyczną), zaś ów dla obrotu pośredniego formę kolisto-okrągłą.

Strony mają sobie pozostawiony wybor wielkości onychże stemplów apreturowych jak potąd.

Obligazionen der ungarischen Hofkammer, über ungarische Kirchensilberlieferungs-Obligazionen und ungarische Früchten-Lieferungsscheine, endlich über Obligazionen der ungarischen Kameralschuld, über welche Papiere die Liquidazionsbücher bei der Landeshauptkasse in Ofen geführt werden, dem Landesgerichte in Ofen zu.

In Ansehung der Amortisirung dieser Papiere hat sich das Landesgericht zu Ofen nach den Vorschriften der §§. 603—607 der provisorischen Zivil-Prozeßordnung zu benehmen, zugleich aber von jedem Bescheide, womit die Ausfertigung des Amortisazionsediktes bewilliget, oder eines dieser Papiere für amortisirt erklärt wird, ein Duplikat der betreffenden Kasse zuzustellen, und hievon auch der dieser Kasse vorgesetzten Finanz-Landesdirekzion Kenntniß zu geben.

Die gegenwärtige Verordnung hat auf jene Fälle keine Anwendung, in welchen das Amortisazionsverfahren noch vor ihrer Kundmachung bei der bisher zur Amortisazionsverhandlung zuständigen Finanz-Landesdirekzions-Abtheilung in Ofen eingeleitet wurde, wenn auch das Amortisazionserkenntniß bisher noch nicht geschöpft worden ist.

Freiherr v. Krauß m. p. **Freiherr v. Bruck** m. p.

199.

Erlaß des Finanzministeriums vom 13. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIII. Stück, Nr. 199, ausgegeben am 24. November 1855),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Bestimmung über die Art der Bezeichnung der zur Appretur eingeführten Webewaaren mit einem Farbenstämpel.

Zur Bezeichnung der Identität jener ausländischen Waaren, welche nicht aus dem freien Verkehre der deutschen Zollvereinsstaaten, sondern aus dem übrigen Auslande, daher im Falle der Einfuhr über den deutschen Zollverein aus dem gebundenen Verkehre des letzteren zur Appretur über ein Zollamt, welches nicht im lombardisch-venezianischen Königreiche liegt, eingeführt werden, wird im Vernehmen mit den beiden herzoglich-modenesischen und parmensischen Finanzministerien die Aufdrückung eines Farbenstämpels unter denselben Modalitäten gestattet, wie ein solcher zur Bezeichnung der Appreturwaaren im Zwischenverkehre Oesterreichs und den deutschen Zollvereins-Staaten mit dem hierortigen Erlaße vom 4. Jänner 1854, Z. 1305- I. N. C., Ziff. 5, lit. f (Reichs-Gesetz-Blatt, Seite 7) vorgezeichnet worden ist.

Damit jedoch die Verschiedenheit der Herstammung solcher Apperaturwaaren durch die Form des Stämpels festgehalten werde, hat der erstere Stämpel, nämlich jener für den allgemeinen Verkehr, in ovaler (elliptischer) Form, jener für den Zwischenverkehr in kreisrunder Form zu bestehen.

Den Parteien bleibt die Wahl der Größen dieser Appreturstämpel wie bisher überlassen.

Gdyby jednak takowe przesełki apreturowe wchodziły przez urząd celny, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém położony, zastosowanie mieć będzie i nadal jeszcze postępowanie tamże dotąd przestrzegane pod względem oznaczania towarów tkackich, do apretury wprowadzonych.

Baron Bruck m. p.

200.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 14. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 200., wydana dnia 24. Listopada 1855.),

dotyczące postępowania celnego z winem cypryjskiém, wchodzącém morzem w naczyniach bednarskich.

W porozumieniu z Rządami książęco-modeńskim i parmezańskim wino cypryjskie wszelkiego rodzaju w naczyniach bednarskich, przy wykonaniu postępowania celnego wchodowego przez główne urzędy celne w Tryeście, Wenecyi i Fiumie za takowe uznane, i w tychże urzędach wprost oclone, lub z Tryestu i Wenecyi za kartami konwojowemi do oclenia przekazane do urzędu celnego, w scislejszym Związku celnym austryacko-esteńsko-parmezańskim leżącego, a ogólnie do wchodowego oclenia wina upoważnionego, przypuszczoném zostaje bez wymagania wykazu pochodzenia onegoż dokumentami okrętowemi, do udziału w uwzględnieniu celném, dozwoloném w uwadze 5. do oddziału 27. taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853. roku.

Postanowienia niniejsze, w głównych urzędach celnych w Tryeście i Fiumie już w mocy będące, wejdą w działalność w urzędach celnych Królestwa Lombardzko-Weneckiego z dniem, w którym takowe onymże do wiadomości podane zostaną.

Baron Bruck m. p.

201.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 22. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIII. nr. 201., wydana dnia 24. Listopada 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego na nowo i dla wszystkich krajów koronnych do scisłego przestrzegania we wszystkich zakładach karnych i sądach karnych obwieszczonym zostaje przepis, wydany najwyższém postanowieniem z dnia 3. Czerwca 1834. r., pod względem okowania więźniów w kajdany.

Ponieważ spostrzeżono, iż przepis, wydany najwyższém postanowieniem z dnia 3. Czerwca 1834. r., a dekretem Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. Lipca 1834. r.

Falls jedoch solche Appretursendungen über ein im lombardisch-venezianischen Königreiche gelegenes Zollamt eintreten, bleibt das dort rücksichtlich der Bezeichnung der zur Appretur eingeführten Webewaaren bisher beobachtete Verfahren noch ferner in Anwendung.

Freiherr v. Bruck m. p.

200.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIII. Stück, Nr. 200, ausgegeben am 24. November 1855.

betreffend die Zollbehandlung der zur See einlangenden Cyper-Weine in Gebünden.

Im Einvernehmen mit den herzoglichen Regierungen von Modena und Parma wird aller Cyper-Wein in Gebünden, welcher bei Vollziehung des Eingangs-Zollverfahrens von den Hauptzollämtern in Triest, Venedig und Fiume als solcher erkannt, und bei diesen Aemtern unmittelbar verzollt, oder von Triest und Venedig mit Begleitscheinen zur Verzollung an ein zur Eingangsverzollung von Wein überhaupt ermächtigtes Zollamt im engeren österreichisch estensisch-parmensischen Zollvereine angewiesen wird, ohne Forderung der Nachweisung des Ursprunges durch Schiffspapiere, zur Theilnahme an der in der Anmerkung 5 zur Abtheilung 27 des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 zugestandenen Zollbegünstigung zugelassen.

Diese Bestimmungen, die bei den Hauptzollämtern in Triest und Fiume bereits in Wirksamkeit getreten sind, haben bei den Zollämtern des lombardisch-venezianischen Königreiches mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie denselben bekannt werden.

Freiherr v. Bruck m. p.

201.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Justiz vom 22. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIII. Stück, Nr. 201, ausgegeben am 24. November 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch die mit der Allerhöchsten Entschließung vom 3. Juni 1834 erlassene Vorschrift in Beziehung auf die Festungsart der Sträflinge neuerlich und für alle Kronländer zur genauen Darnachachtung bei allen Strafanstalten und Strafgerichten kundgemacht wird.

Da wahrgenommen wurde, daß die mit der Allerhöchsten Entschließung vom 3. Juni 1834 gegebene, und mit Hofkanzlei-Dekret vom 13. Juli 1834, Z. 14868,

l. 14,868. udzielony wszystkim Rządom krajowym (ówczesnym), wedle którego sposób okowania więźniów w kajdany, zwyczajny w prowincyonalnym domie karnym w Wiédniu, zaprowadzonym być miał także we wszystkich innych zakładach karnych, w niektórych krajach koronnych jeszcze nie jest ogłoszonym, w innych zaś nie został w wykonanie wprowadzonym; przeto Ministerya Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości rozporządzają niniejszém, ażeby rzeczony przepis najwyższy o ileby takowy, w zakładach karnych, pod stérem władz politycznych zostających, lub pod względem tych więźniów, którzy karę swoję więzienia odbywają w więzieniach przy sądach karnych, na tychże nie został jeszcze wykonanym, obecnie bezzwłocznie już zaprowadzonym był we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, i służył na przyszłość wszędzie do najściślejszego przestrzegania.

Tym końcem podają się nanowo do wiadomości w dodatku do niniejszego rozrządzenia pod nr. I. przytoczony tu dekret Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. Lipca 1834. r., a pod nr. II. udzielony ze strony byłego Rządu krajowego niższo-austryackiego na dniu 22. Siérpnia 1834. roku, l. 45,000., bliższy opis sposobu okowania więźniów w kajdany, zwyczajnego w prowincyonalnym domie karnym w Wiédniu.

Nadto zwraca się uwagę, iż w myśl istniejących ustaw także i przy więźniach pod śledztwem zostających, o ile na nich wedle przepisu ustaw w ogólności kajdany wkładane być mogą (§. 168. procedury karnéj, tudzież §§. 79., 90., 94. i 95. instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16. Czerwca 1854. roku, nr. 165. Dziennika praw Państwa), pod względem sposobu okowania ich w kajdany, żadną miarą surowsze postanowienie do nich nie może miéć zastosowania, jak co niniejszém wyrzeczono.

Dodatek.

I.

Dekret Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. Lipca 1834. r. l. 14,868.

Najwyższém postanowieniem z dnia 3. Czerwca r. b. raczył Najjaśniejszy Pan uchwalić sposób okowania więźniów w kajdany, zwyczajny w prowincyonalnym domie karnym w Wiédniu, i zarazem rozkazać, ażeby takowy zaprowadzonym był także i w innych domach karnych.

W skutek tego podają się niniejszém następujące postanowienia do wiadomości i przestrzegania:

1. Chcąc temu zapobiédz, ażeby podudzia, a mianowicie kostki nie ciérpiały, okowy noszone być winny na podkładkach, w dolnéj części wałkowatych; przytém oraz przynajmniéj ciężkie okowy nie mają być prostokątne, lecz powinny po górnym i dolnym brzegu być zagięte. Jeżeli pęto przymocowaném

sämmtlichen (damaligen) Länderstellen mitgetheilte Vorschrift, wornach die in dem Provinzial-Strafhause in Wien übliche Feßlungsart der Sträflinge auch in allen anderen Strafanstalten eingeführt werden soll, in mehreren Kronländern noch nicht kundgemacht, in anderen aber nicht in Ausführung gebracht worden ist; so wird hiermit von den Ministerien des Innern und der Justiz verordnet, daß diese Allerhöchste Anordnung, in soweit sie in den unter der Leitung der politischen Behörden stehenden Strafanstalten, oder rücksichtlich jener Sträflinge, welche ihre Freiheitsstrafen in den Gefängnissen der Strafgerichte abbüßen, bei den letzteren noch nicht in Uebung stehen sollte, nunmehr unverzüglich in allen Kronländern, mit Ausnahme der Militärgränze, eingeführt werden, und in Zukunft überall zur genauesten Darnachachtung dienen soll.

Zu diesem Behufe werden im Anhange zu dem gegenwärtigen Erlaße unter Nr. 1 das bezogene Hofkanzlei-Dekret vom 13. Juli 1834, und unter Nr. II die von der ehemaligen niederösterreichischen Landesregierung am 22. August 1834, Z. 45,000, mitgetheilte nähere Beschreibung der im Provinzial-Strafhause in Wien üblichen Feßlungsart der Sträflinge neuerlich bekannt gemacht. Zugleich wird in Erinnerung gebracht, daß im Geiste der bestehenden Gesetze auch auf Untersuchungsgefangene, in soweit dieselben nach Vorschrift der Gesetze überhaupt gefesselt werden dürfen (§. 168 der Strafprozeß-Ordnung und §§. 79, 90, 94 und 95 der Strafgerichts-Instrukzion vom 16. Juni 1854, Nr. 165 des Reichs-Gesetz-Blattes), in Ansehung der Feßlungsart keine härtere, als die gegenwärtige Bestimmung in Anwendung gebracht werden darf.

Anhang.

I.

Hofkanzlei-Dekret vom 13. Juli 1834, Z. 14,868.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 3. Juni d. J. die in dem Provinzial-Strafhause in Wien übliche Feßlungsart der Sträflinge zu genehmigen und zu befehlen geruht, daß dieselbe auch in den anderen Strafhäusern eingeführt werde.

Hier nach werden folgende Bestimmungen zur Darnachachtung bekannt gegeben:

1. Um zu verhindern, daß die Unterschenkel, vorzüglich die Knöchel, nicht leiden, sollen die Fesseln mittelst unterlegter Faschinen, welche an dem unteren Theile eine Wulst bilden, getragen werden; dabei sollen wenigstens die schweren Fesseln nicht geradwinklich, sondern der obere und untere Rand ausgebogen seyn. Ist die Schelle

jest do jednéj tylko nogi, wówczas noszenie wiszącego na niém łańcucha a wedle wypadku i pęta drugiego ułatwioném być może przez zapięcie onegoż zapomocą paska na guziku spodni lub spodnicy.

2. Ze względem na płeć, wiek i stan ciała więźniów, okowy różnéj ciężkości użytemi być mają, a to w ten sposób, iż pojedyncze na nogi okowy ciężkości 17 łótów aż do 1 funta i 12 łótów, tudzież podwójne o 1 funcie i 7 łótach aż do 1 funta i 27 łótów włącznie łańcucha nałożone być mają na dzieci, kobiety i na mężczyzn słabowitych, na mężczyzn zaś silnych pojedyncze okowy o 1 funcie 28 łótach aż do 2 funtów, a podwójne okowy na nogi o 4 funtach włącznie łańcucha.

3. Więźnie, używani do robót, z któremi się nie dają pogodzić okowy na obudwóch nogach, mogą od oków na jednéj nodze być uwolnieni, wszakże tylko podczas rzeczywistéj roboty.

II.

Obwieszczenie c. k. Rządu krajowego niższo-austryackiego z dnia 22. Sierpnia 1834. r. l. 45,000.

W prowincyonalnym domie karnym wiédeńskim istnieją okowy na nogi różnéj ciężkości, jakoto:

a) pojedyncze okowy ciężkości 17 łótów aż do 1 funta 12 łótów;

b) podwójne okowy o 1 funcie 7 łótach aż do 1 funta 27 łótów wraz z łańcuchem.

Oba te gatunki oków używane bywają u kobiet, podrostków, tudzież u mężczyzn słabowitszych, w wieku nieco już podeszłych.

Na mężczyzn silniejszych nakładane bywają:

c) pojedyncze okowy o 1 fuucie 28 łótach aż do 2 funtów, tudzież

d) podwójne okowy o 4 funtach łącznie z łańcuchem.

Okowy rzeczone bywają drogą zimną wnitowane na nodze więźnia przez dozorców więziennych, ku temuż wprawnych, i w razie potrzeby znowu zdjętemi będą zapomocą przebicia nitadła. Więźnie takowi ciągle w okowach zostają, i tylko gdy lekarz z sanitarnych względów takowe zdjąć widzi potrzebę, dzieje się to na tak długo, dopóki się nie polepszy stan więźnia, co w ten sposób dochodzoném bywa, iż takowy co ośm dni lekarzowi przedstawionym być musi.

Ponieważ łańcuch między oboma nogami jednę stopę, włącznie ujęcia przy pętach, u nóg zaś, gdzie nitadła przechodzą, 1½ stopy jest długi, co dostateczném jest na największy krok mężki, przeto więzień wlecze w chodzeniu łańcuch po ziemi, co przytém żadnéj nie czyni przeszkody; idąc do góry schodami podnosi łańcuch na sznurku w ręku.

nur an Einem Fuße festgemacht, so darf das Tragen der an derselben hängenden Kette und allenfalls auch der zweiten Schelle durch Befestigung derselben mittelst eines Bandes an dem Knopfe des Beinkleides oder des Weiberrockes erleichtert werden.

2. Dürfen den Sträflingen, mit Rücksicht auf ihr Geschlecht, Alter und körperliche Beschaffenheit, die Eisen von verschiedenem Gewichte angelegt werden, und zwar in der Art, daß die einfachen Fußeisen im Gewichte 17 Loth bis 1 Pfund 12 Loth, und die doppelten Fußeisen, welche 1 Pfund 7 Loth bis 1 Pfund 27 Loth mit Inbegriff der Kette haben, für Kinder, Weiber und schwächliche Männer, für rüstige Männer hingegen einfache Fußeisen von 1 Pfund, 28 Loth bis 2 Pfund und doppelte Fußeisen von 4 Pfund mit Inbegriff der Kette gebraucht werden.

3. Dürfen diejenigen Sträflinge, die zu solchen Arbeiten verwendet werden, mit welchen die Feßlung an beiden Füssen nicht vereinbarlich ist, jedoch nur für die Zeit der wirklichen Arbeit, an Einem Fuße entfesselt werden.

II.

Bekanntmachung der k. k. niederösterreichischen Landesregierung vom 22. August 1834, Z. 45.000.

In dem Wiener Provinzial-Strafhause bestehen Eisen verschiedenen Gewichtes, nämlich:

a) einfache Fußeisen im Gewichte von 17 Loth bis 1 Pfund 12 Loth;

a) doppelte Fußeisen von 1 Pfund 7 Loth bis 1 Pfund 27 Loth mit Inbegriff der Kette.

Diese beiden Gattungen Eisen werden bei Weibern, halberwachsenen Knaben, dann bei schwächlicheren im Alter bereits vorgerückten Männern in Anwendung gebracht.

Für rüstige Männer sind:

c) einfache Fußeisen von 1 Pfund 28 Loth bis 2 Pfund, und

d) doppelte Fußeisen von 4 Pfund mit Inbegriff der Kette vorhanden.

Diese Eisen werden den Sträflingen durch einen eigens hiezu abgerichteten Gefangenwärter auf dem Fuße kalt eingenietet und im erforderlichen Falle mittelst Durchschlagens des Nietnagels wieder abgenommen. Sie behalten sie fortwährend, und nur wenn der Arzt in Sanitätsrücksichten solche abzunehmen für nothwendig findet, geschieht es in so lange, bis der Zustand des Sträflinges sich bessert, was dadurch erhoben wird, daß er von acht zu acht Tagen dem Arzte vorgeführt werden muß.

Da die Kette zwischen beiden Füssen Einen Schuh, mit Inbegriff der Abgriffung, bei den Fußschellen aber, wodurch die Nieten gehen, $1\frac{1}{2}$ Schuh lang, und hinlänglich auf den größten Männerschritt ist, so schleift der Sträfling beim Gehen die Kette auf der Erde, was dabei kein Hinderniß macht; beim Ersteigen einer Stiege hält er die Kette mit einer Schnur in der Hand hinauf.

Ażeby zaś pęta u nóg więźniowi mniéj były uciążliwemi, podnosi on takowe zapomocą dwóch małych rzemyków aż pod łytkę, i utwierdza rzemyki te u końca chustki lub u paska, co jak podwiązki wiąże pod stawem goleniowym. Ażeby daléj pęta nie spadały więźniowi na kostki, obwięzuje on nogę chustką w sposób chustki na szyję, przezco niepotrzebnemi się stają wszelkie inaczéj pod jakąbądź nazwą zwyczajne wałki, podkładki i t. d., a podudzia i kostki zupełnie są ocalone.

Więźnie, używani do robót rękodzielniczych, zaprowadzonych w prowincyonalnym domie karnym, zanitowane mają okowy wyjątkowo na jednéj tylko nodze, i noszą łańcuch i wiszące na nim drugie pęto wzdłuż uda na wiązadle spodni, lub spodnicy u kobiet około przegubu biodrowego, lub u pasa zapomocą sznurka w zapięciu, tak w ten sposób druga noga wolną zostaje od oków zupełnie, a ciężar łańcucha i pęta, utwierdzonego u wiązadła spodni lub spodnicy, spoczywa tedy zapomocą zwyczajnych szelek po największéj części na barkach.

Baron Bach m. p. **Baron Krauss** m. p.

202.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, cześć XLIV. nr. 202., wydana dnia 5. Grudnia 1855.),

bowiązujące w okręgach krajowych Dyrekcyj skarbowych w Wiédniu, Pradze, Bernie, Insbruku, Gracu Lwowie i Krakowie,

którém obwieszczonym zostaje przepis co do egzaminów dla wyższéj służby konceptowéj przy Prokuraturach finansowych.

Najwyższemi postanowieniami z dnia 3. Marca i z dnia 29. Października 1855. r. raczył Najjaśniejszy Pan co do egzaminów praktycznych, na wyższą posadę konceptową przy Prokuraturach finansowych wymaganych, przepisać postanowienia następujące:

§. 1.

Do osiągnienia posady adjunkta klasy piérwszéj lub drugiéj, lub radcy przy Prokuraturach finansowych, lub Prokuratora finansowego, potrzeba, ażeby ubiegający się o to wykazał złożenie egzaminu adwokackiego, równie jak egzaminu osobnego finansowo-prokuratorskiego z dobrym skutkiem.

§. 2.

Przepisy zawarte w rozporządzeniu ministeryalném z dnia 11. Października 1854. r., Dziennik praw Państwa, nr. 264., §§. 1—4. mają także moc i co do egzaminu adwokackiego, przez wyżrzeczonych kompetentów na posady przy Prokuraturach finansowych odbyć się mającego. Do tegoż jednak przypuszczeni być mają praktykanci konceptowi, doktorat prawa posiadający, przy Proku-

Damit aber die Fußschelle dem Sträflinge minder beschwerlich falle, zieht er selbe mittelst zweier kleiner Riemchen bis an die Wade hinauf, und befestiget diese Riemchen an ein Tuchende oder Band, welches er gleich Strumpfbändern unter den Kniegelenken bindet. Damit ihn aber die Schellen nicht auf das Knöchelgelenke fallen, bindet er nahe an dasselbe ein Tuch gleich einem Halstuche um den Fuß, wodurch alle sonst üblichen wie immer Namen habenden Wülste, Faschinen u. s. w. entbehrlich werden, und die Unterschenkel und Knöchel gar nicht leiden.

Sträflinge, welche zu der im Provinzial-Strafhause eingeführten Manufakturarbeit verwendet werden, haben ausnahmsweise die Eisen nur an Einem Fuße angenietet und tragen die Kette und die daran hängende zweite Schelle längs des Schenkels laufend an den Bund ihres Beinkleides, bei Weibern des Rockes, in der Gegend des Hüftengelenkes, oder um den Leib mittelst eines Schnürchens befestiget, so daß der zweite Fuß vom Eisen ganz frei bleibt, und die Last der Kette und Fessel, die an dem Hosenbande oder Weiberrocke angemacht ist, mittelst der gewöhnlichen Hosenträger größtentheils auf den Schultern zu ruhen kömmt.

Freiherr v. Bach m. p. **Freiherr v. Krauß** m. p.

202.

Verordnung des Finanzministeriums vom 23. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 202, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

wirksam für die Gebiete der Finanz-Landesdirekzionen in Wien, Prag, Brünn, Innsbruck, Gratz, Lemberg und Krakau.

womit die Vorschrift in Betreff der Prüfungen für den höheren Konzeptsdienst bei den Finanzprokuraturen kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit den Allerhöchsten Entschließungen vom 3. März und 29. Oktober 1855 über die für den höheren Konzeptsdienst bei den Finanzprokuraturen erforderlichen praktischen Prüfungen folgende Bestimmungen vorzuzeichnen geruht:

§. 1.

Zur Erlangung der Stelle eines Adjunkten erster oder zweiter Klasse, oder eines Rathes bei den Finanzprokuraturen, oder eines Finanzprokurators ist erforderlich, daß der Bewerber sich der Advokaturs- und einer besonderen Finanzprokurators-Prüfung mit gutem Erfolge unterzogen habe.

§. 2.

Die in der Ministerialverordnung vom 11. Oktober 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 264, §§ 1—4, enthaltenen Vorschriften haben auch für die von den oben erwähnten Bewerbern für Finanzprokuraturs-Bedienstungen abzulegende Advokaturs-prüfung zu gelten. Zu derselben sind jedoch die bei einer Finanzprokuratur in Verwendung stehenden, mit dem juridischen Doktorgrade versehenen Konzeptspraktikanten zuzu-

raturze finansowéj w użyciu będący, którzy nie odbywszy trzyletniéj praktyki adwokackiéj, odbyli przynajmniéj jednoroczną praktykę przy Prokuraturze finansowéj.

§. 3.

Jeżeliby praktykant konceptowy, złożywszy egzamin adwokacki po odbytéj jednorocznéj praktyce przy Prokuraturze finansowéj, ubiegał się o posadę adwokacką, wówczas tenże prócz innych warunków przepisanych w §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Października 1854. r., wykazać winien także praktykę adwokacką trzechletnią, w tymże §. 2. zarządzoną, egzamin adwokacki albo poprzedzającą, albo téż po nim odbywaną.

§. 4.

Do komisyi egzaminacyjnéj, przed którą złożony być ma egzamin adwokacki, przybranym być winien, jeżeli kandydat jest praktykantem konceptowym Prokuratury finansowéj, prócz Prezydującego i dwóch radców wyższego Sądu krajowego, w miejsce adwokata Prokurator finansowy, który przy egzaminie takowym może być zastąpionym przez radcę Prokuratury finansowéj.

§. 5.

Egzamin prokuratorski obejmować będzie ustawy i urządzenia administracyi politycznéj i finansowéj, włącznie ustawy karnéj, co do dochodów skarbowych, i odnosić się ma najszczególniéj do tych stosunków, w których znajomość ustaw rzeczonych i przepisów, równie jak związku onychże między sobą i z prawem cywilném potrzebném jest w zawodzie Prokuratur finansowych.

§. 6.

Do egzaminu prokuratorskiego przypuszczeni być mogą ci kandydaci, którzy wykażą, iż najmniéj przez rok poświęcali się praktyce konceptowéj przy Prokuraturze finansowéj, władzy politycznéj, lub władzy finansowéj kierującéj, lub praktyce sądowéj jako auskultanci lub praktykanci prawniczy z pilnością odpowiednią.

§. 7.

Ezamin prokuratorski przedsiębranym będzie pod kierownictwem i nadzorem Prezydenta krajowéj Dyrekcyi skarbowéj u władzy téj i pod prezydencyą jego lub tego urzędnika wyższego krajowéj Dyrekcyi skarbowéj, lub władzy krajowéj politycznéj, którego on ku temu wyznaczy, przez komisyę, złożyć się mającą z jednego asesora sądowego przy wyższym Sądzie co do dochodów skarbowych, którego Prezydent sądu tegoż wyznaczy, z jednego radcy władzy politycznéj krajowéj, jednego radcy krajowéj Dyrekcyi skarbowéj i Prokuratora finansowego, który się może kazać zastąpić przez radcę Prokuratury finansowéj.

lassen, wenn sie, ohne die dreijährige Advokaturspraxis zurückgelegt zu haben, wenigstens eine Einjährige Praxis bei der Finanzprokuratur vollstreckten.

§. 3.

Sollte ein Konzeptspraktikant, der die Advokatursprüfung nach einer zurückgelegten Einjährigen Praxis bei der Finanzprokuratur abgelegt hat, um eine Advokatenstelle einschreiten, so hat er, nebst den übrigen in dem §. 2 der Ministerialverordnung vom 11. Oktober 1854 vorgeschriebenen Bedingungen, auch die in diesem § 2 angeordnete dreijährige Advokaturspraxis nachzuweisen, welche der Advokatursprüfung vorausgegangen oder auch nachgefolgt seyn kann.

§. 4.

Zur Prüfungskommission, bei welcher die Advokatursprüfung abgelegt wird, ist, wenn der Kandidat ein Konzeptspraktikant der Finanzprokuratur ist, nebst dem Vorsitzenden und zwei Oberlandesgerichtsräthen, statt eines Advokaten der Finanzprokurator beizuziehen, der sich bei derselben durch einen Rath der Finanzprokuratur vertreten lassen kann.

§. 5.

Die Prokuratursprüfung hat die Gesetze und Einrichtungen für die politische und finanzielle Verwaltung, mit Einschluß des Gefälls-Strafgesetzes zu umfassen, und ist zunächst auf die Beziehungen zu richten in denen die Kenntniß dieser Gesetze und Vorschriften, dann des Zusammenhanges derselben unter sich und mit dem bürgerlichen Rechte für den Beruf der Finanzprokuraturen erforderlich ist.

§. 6.

Zu der Prokuratursprüfung können diejenigen Kandidaten zugelassen werden, welche nachweisen, daß sie sich wenigstens durch Ein Jahr der Konzeptspraxis bei einer Finanzprokuratur, einer politischen Behörde, oder einer leitenden Finanzbehörde, oder der Gerichtspraxis als Auskultanten oder Rechtspraktikanten mit entsprechendem Fleiße widmen.

§. 7.

Die Prokuratursprüfung ist bei der Finanz-Landesdirekzion unter der Oberleitung und Aufsicht des Präsidenten dieser Behörde und unter dessen, oder desjenigen höheren Beamten der Finanz-Landesdirekzion oder politischen Landesbehörde, den er hierzu bestimmt, Vorsitze von einer Kommission vorzunehmen, welche aus einem gerichtlichen Beisitzer des Gefällsobergerichtes, den der Präsident dieses Gerichtes bezeichnet, einem Rathe der politischen Landesbehörde, einem Rathe der Finanz-Landesdirekzion und dem Finanzprokurator, der sich durch einen Rath der Finanzprokuratur vertreten lassen kann, zu bilden ist.

§. 8.

Egzamin rzeczony odbytym być ma ustnie i w wypracowaniu na pismie. Toż ostatnie zasadzać się będzie na ułożeniu zdania prawniczego w przedmiocie rozprawy, wytoczonéj do krajowéj Dyrekcyi skarbowéj, lub władzy krajowéj politycznéj, kwestye prawnicze w sobie zawiérającéj. Zresztą postanowienia rozporządzenia z dnia 10. Października 1854. r., Dziennik praw Państwa, nr. 262. §§. 8., 11—14., także i przy tym egzaminie służyć mają za prawidło, o ile niniejsze rozrządzenie nie zawiéra postanowień od onychże odstępujących.

§. 9.

Po odbytym egzaminie komisya większością głosów orzeknie, czy kandydat w miarę ogółowego wyniku egzaminu pismiennego i ustnego odbył takowy z skutkiem odznaczającym, bardzo dobrym lub przynajmniéj dobrym, albo czy mu na podstawie przedsięwziętego egzaminu odmówić należy upraszanego przezeń uzdolnienia do wyższéj służby konceptowéj przy Prokuraturze finansowéj. Jeżeli Prezydent krajowéj Dyrekcyi skarbowéj nie prezydował sam przy egzaminie, wówczas komisya przedłoży mu akt egzaminacyjny wraz z uchwałą, powziętą co do rezultatu egzaminu. Rzeczony Prezydent baczność swą zwróci na to, czy przy egzaminie samym i obradzie rezultatu jego stosownie do przepisów postępywano. W razie spostrzeżenia wad istotnych zarządzi co potrzeba do ich uchylenia. W przeciwnym razie zarządza on wydanie uchwały komisyjnéj.

W każdym razie akt egzaminacyjny wciągnionym będzie do protokółu podawczego Prezydyum krajowéj Dyrekcyi skarbowéj, i u tegoż zachowanym być ma.

§. 10.

Jeżeli komisya egzaminacyjna w uchwale swéj odmówi kandydatowi uzdolnienia przezeń upraszanego, a ten przezto pokrzywdzonym się uznaje, wówczas może kandydat przeciw uchwale takowéj wnieść zażalenie swe w ciągu dni cztérnastu po obwieszczeniu onéjże do krajowéj Dyrekcyi skarbowéj, która w tym przedmiocie w porozumieniu z polityczną władzą krajową rozstrzygnie; jeżeli zaś Prezydent krajowéj Dyrekcyi skarbowéj sam prezydował przy egzaminie, przedłoży akt egzaminacyjny wraz z zażaleniem Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnienia, załączywszy własne sprawozdanie swoje. Rozstrzygnienie w takim razie wydaném będzie przez Ministeryum Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

§. 11.

Praktykantom konceptowym przy Prokuraturach finansowych zostawić należy czas wolny, potrzebny do złożenia egzaminów scisłych dla dostąpienia go-

§. 8.

Diese Prüfung ist mündlich und durch eine schriftliche Ausarbeitung zu vollziehen. Die letztere hat in der Verfassung des Rechtsgutachtens über eine bei der Finanz-Landesdirekzion oder der politischen Landesbehörde anhängige, Rechtsfragen in sich schließende Verhandlung zu bestehen. Im Uebrigen haben die Bestimmungen der Verordnung vom 10. Oktober 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 262, §§. 8, 11—14, auch für diese Prüfung in soweit zur Richtschnur zu dienen, als der gegenwärtige Erlaß nicht von denselben abweichende Anordnungen enthält.

§. 9.

Nach dem Schlusse der Prüfung hat die Kommission durch Stimmenmehrheit das Erkenntniß zu schöpfen, ob der Kandidat nach dem Gesammtergebnisse der schriftlichen und mündlichen Prüfung dieselbe mit ausgezeichnetem, sehr gutem oder mindestens gutem Erfolge bestanden hat, oder ob ihm die angesuchte Befähigung zum höheren Konzeptsdienste bei der Finanzprokuratur im Grunde der vorgenommenen Prüfung zu versagen sei. Hat der Präsident der Finanz-Landesdirekzion nicht selbst bei der Prüfung den Vorsitz geführt, so legt die Kommission ihm den Prüfungsakt mit dem über das Ergebniß der Prüfung gefaßten Beschlusse vor. Der erwähnte Präsident hat seine Aufmerksamkeit darauf zu richten, ob bei der Vornahme der Prüfung und der Berathung über deren Ergebniß vorschriftmäßig vorgegangen wurde. Bei wahrgenommenen wesentlichen Gebrechen verfügt derselbe das zu deren Beseitigung Erforderliche. Im entgegengesetzten Falle veranlaßt er die Ausfertigung des Kommissionsbeschlusses.

In jedem Falle ist der Prüfungsakt dem Einreichungsprotokolle des Präsidiums der Finanz-Landesdirekzion einzubeziehen und bei dem letzteren aufzubewahren.

§. 10.

Wird einem Kandidaten die angesuchte Befähigung durch den Beschluß der Prüfungskommission abgesprochen, und erachtet sich derselbe hierdurch beschwert, so kann er seine Beschwerde gegen diesen Beschluß binnen vierzehn Tagen nach Bekanntmachung desselben bei der Finanz-Landesdirekzion einbringen, die darüber im Einvernehmen mit der politischen Landesbehörde entscheidet; soferne aber der Präsident der Finanz-Landesdirekzion selbst den Vorsitz bei der Prüfung geführt hat, den Prüfungsakt sammt der Beschwerde dem Finanzministerium mit ihrem Gutachten zur Entscheidung vorlegt. Die letztere ist in diesem Falle von dem Finanzministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern zu erlassen.

§. 11.

Den Konzeptspraktikanten der Finanzprokuraturen ist zur Ablegung der strengen Prüfungen für den Doktorsgrad, die Advokaturs- und die Prokuratursprüfung die zur

dności doktorskiéj, tudzież do przygotowania się do egzaminu adwokackiego i prokuratorskiego, krom pilnego ich użycia przy Prokuraturze finansowéj. Jeżeliby praktykant konceptowy ociągał się z złożeniem egzaminów wspomnionych nad miarę potrzeby, nie bywszy do przewłoki téj przymuszonym ani chorobą, ani natężoną aplikacyą w służbie Prokuratury finansowéj, wówczas Prokurator finansowy wyznaczy mu przeciąg czasu z słusznêm uwzględnieniem stosunków jego, tudzież w miarę wielkości zadań, na nim polegających celem dopełnienia wymogów przepisanych, po którego bezskutecznym upływie lub niedostatecznym użyciu za wysłuchaniem praktykanta i przedstawieniem Prokuratora finansowego, zarządzić może Prezydent krajowéj Dyrekcyi skarbowéj usunięcie takowego praktykanta konceptowego od dalszéj służby przy Prokuraturze finansowéj.

Baron Bruck m. p.

203.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 27. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 203., wydana dnia 5. Grudnia 1855.)

obowiązujące w krajach koronnych Austryi poniżéj i powyżéj Ensy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi i Krainy, Gorycyi i Gradyski, Istryi, w mieście Tryeście wraz z okręgiem jego, w Tyrolu z Forarlbergiem, w Czechach, Morawii, Górnym i Dolnym Szląsku, Galicyi, Krakowie i Bukowinie, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém i w Dalmacyi,

mocą którego objaśnia się §. 197. patentu z dnia 3. Maja 1853. r., nr. 81. Dziennika praw Państwa, co się tyczé wydawania odpisów powodów rozstrzygnienia sądowego w powyższych krajach koronnych, tudzież stemplowania odpisów takowych.

Celem uchylenia wątpliwości, zaszłych we względzie przestrzegania przepisu §. 197. patentu z dnia 3. Maja 1853. r., nr. 81. Dziennika praw Państwa, w krajach koronnych, w których moc ma powszechna ustawa sądowa zachodnio-galicyjska, włoska lub tyrolska, raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość najwyższém postanowieniem Swojém z dnia 18. Listopada 1855. r. objaśnić paragraf rzeczony w sposób następujący:

1. Nie odnosi się takowy wedle osnowy swojéj do powodów rozstrzygnienia piérwszéj instancyi, co do których więc pozostać ma przy istniejących przepisach ustawy sądowéj;

2. powody orzeczenia Sądów wyższych, tudzież najwyższego Trybunału mają wprawdzie zawsze i bez oczekiwania żądania stron, oraz bez różnicy, czy orzeczenie sędzi niższego potwierdzoném lub zniesioném zostało, wydanemi być do Sądów piérwszéj instancyi; stronom zaś wydane zostaną te powody orzeczenia od Sądów piérwszéj instancyi tylko na żądanie onychże, zkąd wynika, iż

Vorbereitung für diese Prüfungen nebst der fleißigen Verwendung bei der Finanzprokuratur erforderliche Zeit frei zu lassen. Der Finanzprokurator hat darüber zu wachen, daß dieselbe von den ihm untergeordneten Konzeptspraktikanten thätig und zweckmäßig benützt werde. Sollte ein Konzeptspraktikant mit der Ablegung dieser Prüfungen über das Maß der Erforderniß hinaus zögern, ohne zu dem Aufschube durch Krankheit oder angestrengte Verwendung im Dienste der Finanzprokuratur gezwungen zu seyn, so soll der Finanzprokurator ihm mit billiger Berücksichtigung der Verhältnisse desselben, und nach Maß der Größe der ihm zur Erfüllung der vorgeschriebenen Erfordernisse obliegenden Aufgaben, einen Zeitraum vorzeichnen, nach dessen fruchtlosem Ablaufe oder ungenügender Benützung über Vernehmung des Praktikanten und den Antrag des Finanzprokurators, von dem Präsidenten der Finanz-Landesdirekzion die Enthebung dieses Konzeptspraktikanten von der weiteren Verwendung bei der Finanzprokuratur verfügt werden kann.

Freiherr v. Bruck m. p.

203.

Verordnung des Justizministeriums vom 27. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 203, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen und Krain, Görz und Gradiska, Istrien, die Stadt Triest mit ihrem Gebiete, Tirol mit Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Niederschlesien, Galizien, Krakau und Bukowina, das lombardisch-venezianische Königreich und Dalmazien,

wodurch der im §. 197 des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes, hinsichtlich der Hinausgabe der Abschriften gerichtlicher Entscheidungsgründe in obigen Kronländern und der Stämpelung dieser Abschriften erläutert wird.

Zur Behebung der Zweifel, welche hinsichtlich der Beobachtung der Vorschrift des §. 197 des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes, in den Kronländern, in welchen die allgemeine, die westgalizische, die italienische oder tirolische Gerichtsordnung in Wirksamkeit ist, hervorgekommen sind, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit der Allerhöchsten Entschließung vom 18. November 1855 diesen Paragraph in folgender Weise zu erläutern befunden.

1. Bezieht sich derselbe seinem Wortlaute nach nicht auf die Entscheidungsgründe erster Instanz, hinsichtlich welcher es somit bei den bestehenden Vorschriften der Gerichtsordnung zu verbleiben hat;

2. die Entscheidungsgründe der Obergerichte und des obersten Gerichtshofes sind zwar stets und ohne ein Begehren der Parteien abzuwarten und ohne Unterschied, ob die unterrichterliche Entscheidung bestätiget oder abgeändert wurde, an die Gerichte erster Instanz hinauszugeben; an die Parteien aber sind diese Entscheidungsgründe von den ersten Instanzen nur über deren Anlangen auszufolgen, woraus sich ergibt, daß die

odpisy powodów takowych stronom wydane być mające, równie wedle pozycyi taryfy 2. lit. B. i uwagi 2., tudzież wedle pozycyi taryfy 27. ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego 1850. r. traktowane być winny. Zresztą rozumié się to

3. wyjątkowo tylko o powodach orzeczecnia przy wyrokach, które wedle §. 144. patentu z dnia 3. Maja 1853. r. zawsze oddzielnie winny być ułożone i wydane. Jeżeli za rzecz stosowną uznaném będzie, przy rozstrzygnieniach, nie będących wydawanemi w formie wyroku, połączyć powody z samém rozstrzygnieniem, to już bez wątpienia dozwoloném jest, zaczém osobne onychże ostemplowanie odpada.

Baron Krauss m. p.

204.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28. Listopada 1855.,

obowiązujące w Dalmacyi,

o przypuszczalności i skutku wciągnienia kontraktów dzierżawnych, tudzież przedpłaty czynszu dzierżawnego do ksiąg hypotecznych i ksiąg notyfikowych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 204., wydaną dnia 5. Grudnia 1855.

205.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości i najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 28. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 205., wydana dnia 5. Grudnia 1855.),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

dotyczące wymiaru należytości dla żandarmów niżéj wachmistrza, z powodu wezwania ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne.

Celem jednostajnego traktowania żandarmów niżéj wachmistrza pod względem należytości z powodu zawezwania ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne, Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 5. Listopada 1855. r. rozporządzić, co następuje:

Żandarmom niżéj wachmistrza, stawającym przed sądem karnym cywilnym jako świadkowie, jeżeli miejsce sądu, gdzie żandarm ma być słuchanym, nad dwie godziny (nad jednę milę) oddaloném jest od stanowiska jego, płaconém być ma podróżowego 15 krajcarów monetą konwencyjną za każdą godzinę tam i nazad, tudzież strawnego, — co w dyetach odpowiada szarży jego, wszakże to ostatnie wtedy tylko, jeżeli żandarm na świadka zawezwany nie będzie już

den Parteien hinauszugebenden Abschriften dieser Beweggründe ebenfalls nach Tarifpost 2, lit. B. und Anmerkung 2, dann nach Tarifpost 27 des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 zu behandeln sind. Uebrigens gilt dies

3. ausnahmslos nur von den Entscheidungsgründen bei Urtheilen, welche nach §. 144 des Patentes vom 3. Mai 1853 stets abgesondert zu entwerfen und auszufertigen sind. Wird es angemessen befunden, bei Entscheidungen, welche nicht in der Form eines Urtheiles ausgefertiget werden, die Beweggründe mit der Entscheidung selbst zu vereinigen, so ist dieß allerdings gestattet, wodurch eine eigene Stämpelbehandlung derselben entfällt.

Freiherr v. Krauß m. p.

204.

Verordnung des Justizministeriums vom 28. November 1855,

wirksam für Dalmazien,

über die Zulässigkeit und Wirkung der Eintragung von Bestandverträgen und der Vorausbezahlung des Bestandzinses in die Hypothekenbücher und Notifikenbücher.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 204, ausgegeben am 5. Dezember 1855.

205.

Verordnung des Ministeriums der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 28. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 205, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend das Gebührenausmaß für die Gensd'armeriemannschaft, vom Wachtmeister abwärts, aus Anlaß der Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Zivil-Strafgerichte.

In Absicht auf eine gleichmäßige Behandlung der Gensd'armeriemannschaft, vom Wachtmeister abwärts, hinsichtlich ihrer Gebühren aus Anlaß der Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Zivil-Strafgerichte, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 5. November 1855 zu bestimmen geruht:

Der Gensd'armeriemannschaft, vom Wachtmeister abwärts, wenn sie vor einem Zivil-Strafgerichte als Zeugen zu erscheinen hat, und der Ort des Gerichtes, wo der Gensd'arme als Zeuge vernommen wird, über zwei Stunden (über eine Meile) von seinem Standorte entfernt ist, sind an Reisekosten 15 Kreuzer Konvenzions-Münze für jede Stunde der Hin- und Rückreise, dann an Zehrungskosten die chargemäßigen Diäten, letztere jedoch nur dann zu verabfolgen, wenn dem als Zeugen berufenen Gensd'armen

mógł powrócić do miejsca stanowiska swego w jednym a tym samym dniu, bądź to ze względu na oddalenie miejsca, gdzie wysłuchanie nastąpiło, bądź téż w skutek dłuższego ciągu rozprawy.

Postanowienie to jednostajnie działać będzie we wszystkich krajach koronnych, a należytości świadectwa, dla żandarmeryi przypadające, wypłacone być mają na rachunek etatu administracyi sądowniczéj.

Baron Krauss m. p. **Baron Kempen** m. p., F. M. P.

206.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Handlu z dnia 29. Listopada 1855.

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 206., wydana dnia 5. Grudnia 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego i Królestwa Lombardzko-Weneckiego,

dotyczące zaprowadzenia c. k. orła Państwa, jako powszechnego znaku weryfikacyi w urzędach cymentowych.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 3. Listopada 1855. r. rozporządza się, iż w zakładach cymentowych używać należy jako powszechnego weryfikacyi znaku c. k. orła Państwa, z dołożeniem piérwszych liter początkowych miejsca, gdzie urząd cymentowy siedzibę swą ma.

Baron Bach m. p. **Kawaler de Toggenburg** m. p.

207.

Obwieszczenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 29. Listopada 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 207., wydana dnia 5. Grudnia 1855.)

obowiązujace we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego.

o wykonaniu artykułu 18. traktatu handlowego i celnego z dnia 19. Lutego 1853. roku.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 21. Stycznia 1854. r. (nr. 18. Dziennika praw Państwa z roku 1854. stron. 42—45.) Ministeryum Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, i w skutku nastąpionéj na dniu 27. Siérpnia 1855. r. w Berlinie wymiany oświadczeń ministeryalnych ze strony wszystkich w traktacie handlowym i celnym z dnia 19. Lutego 1853. r. interesowanych Państw, w przedmiocie uchwały protokółu komisyi wykonawczéj berlińskié z dnia 20. Lutego 1854. r., podaje do wiadomości, co następnje:

Do wydawania legitymacyj, przepisanych w obwieszczeniu, na wstępie wspomnioném, z dnia 21. Stycznia 1854. r. wedle formularzy tamże załączo-

die Rückkehr in seinen Standort, sei es mit Rücksicht auf die Entfernung des Ortes, wo die Vernehmung stattfand, oder in Folge der längeren Dauer der Verhandlung, an einem und demselben Tage nicht mehr möglich wird.

Diese Bestimmung hat gleichmäßig für alle Kronländer des Kaiserstaates zu gelten, und es sind die Zeugengebühren für die Gensd'armeriemannschaft auf Rechnung des Etat der Justizverwaltung zu erfolgen.

Freiherr v. Krauß m. p. **Freiherr v. Kempen** m. p., FML.

206.

Verordnung des Ministeriums des Innern, im Einverständnisse mit dem Ministerium des Handels vom 29. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze und des lombardisch-venezianischen Königreiches,

betreffend die Einführung des k. k. Reichsadlers als allgemeinen Verifizirungszeichens bei den Zimentirungsämtern.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 3. November 1855 wird verordnet, daß sich die Zimentirungsanstalten als allgemeinen Verifizirungszeichens des k. k. Reichsadlers mit Beisetzung der ersten Anfangsbuchstaben des Ortes, wo das Zimentirungsamt seinen Sitz hat, zu bedienen haben.

Freiherr v. Bach m. p. **Ritter v. Toggenburg** m. p.

207.

Kundmachung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 29. November 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 207, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze

über die Vollziehung des Artikels 18 des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853.

Mit Beziehung auf die Kundmachung vom 21. Jänner 1854 (Nr. 18 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1854, Seite 42—45), findet das Handelsministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium der Finanzen, und in Folge der am 27. August 1855 in Berlin geschehenen Auswechslung der Ministerial-Erklärung sämmtlicher bei dem Handels- und Zollvertrage vom 19. Februar 1853 betheiligten Staaten über die Genehmigung des Protokolles der Berliner Vollzugskommission vom 20. Februar 1854, Nachstehendes bekannt zu machen:

Zur Ausstellung der in der Eingangs erwähnten Kundmachung vom 21. Jänner 1854 nach den dort beiliegenden Formularen A, B und C vorgezeichneten Legitima-

nych *A. B.* i *C.* dla fabrykantów i przemysłowców, lub w ich służbie stojących podróżnych handlowych, na mocy których zapewnionèm sobie mają ci użytkowanie z wyszczególnionych tamże uwzględnień artykułu 18. wyżrzeczonego traktatu handlowego i celnego, prawo mają w pojedynczych niżéj wymienionych Państwach władze wyszczególnione, a to:

w Modenie: władze komunalne w powiatach dotyczących;
w Parmie: *Governatori*, tudzież *Prefetti di provincia;*
w Bawaryi: władze policyjne dystryktowe i magistraty bezpośrednie;
w Saksonie: zarządcy urzędowi i magistraty miast większych:
w Hanowerze: urzędy i magistraty miast udzielnych;
w Wirtembergii: nadurzędy i magistraty;
w Badeńskiém: urzędy;
w Elektorstwie Haskiém: Rady ziemskie;
w Wielkiém Księstwie Haskiém: Rady obwodowe i ziemskie;
w pojedynczych Państwach Związku handlowego i celnego turyńskiego: władze na równi będące z władzami, oznaczonemi dla innych Państw związkowych celnych;
w Brunświckiém: dyrektorowie obwodowi i magistraty miejskie;
w Nassawskiém: urzędy;
w Oldenburskiém: urzędy i magistraty miast Oldenburga i Jever;
w Frankfurcie nad Menem: urząd policyjny.

Kawaler de Toggenburg m. p.

208.

Obwieszczenie Ministerstw Handlu i Skarbu z dnia 1. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 208., wydana dnia 5. Grudnia 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

dotyczące zakazu wywozu i przewozu salétry, siarki i ołowiu.

W skutek najwyższéj uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 28. Listopada 1855. r., począwszy od dnia niniejszego rozporządzenia, zakazuje się wywóz i przewóz salétry, siarki i ołowiu przez granice Państwa Austryackiego do Państw Rosyjskich, jako do Turcyi, z wyjątkiem Księstw Multańskiego i Wołoskiego w ten sam sposób, jak to w skutek rozrządzeń Ministerstwa Handlu i Skarbu z dnia 31. Maja 1854. r. (nr. 135. Dziennika praw Państwa, str. 494. 495.), tudzież z dnia 23. Listopada 1854. r. (nr. 300. Dziennika praw Państwa, stronica 1155.) rozporządzoném zostało co do wywozu i przewozu broni i amunicyi.

Kawaler de Toggenburg m. p. **Baron Bruck** m. p.

zionen für Fabrikanten und Gewerbtreibende oder in ihren Diensten stehende Handelsreisende, wodurch ihnen der Genuß der dort erörterten Begünstigungen des Artikels 18 des obgedachten Handels- und Zollvertrages gesichert wird, sind in den einzelnen nachbenannten Staaten die beigefügten Behörden berechtiget, und zwar:

in Modena: die Kommunalbehörden in den betreffenden Bezirken;
in Parma: die Guvernatori und Prefetti di Provincia;
in Baiern: die Distrikts-Polizeibehörden und die unmittelbaren Magistrate;
in Sachsen: die Amtshauptleute und die Magistrate der größeren Städte;
in Hanover: die Aemter und die Magistrate der selbständigen Städte;
in Würtemberg: die Oberämter und Magistrate;
in Baden: die Aemter;
im Churfürstenthume Hessen: die Landräthe;
im Großherzogthume Hessen: die Kreis- und Landräthe;
in den einzelnen Staaten des thüringischen Zoll- und Handelvereines: die für die übrigen Zollvereinsstaaten bezeichneten gleichstehenden Behörden;

in Braunschweig: die Kreisdirektoren und Stadtmagistrate;
in Nassau: die Aemter;
in Oldenburg: die Aemter und die Magistrate der Städte Oldenburg und Jever;
in Frankfurt am Main: das Polizeiamt.

Ritter v. Toggenburg m. p.

208.

Kundmachung der Ministerien des Handels und der Finanzen vom 1. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 208, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

giltig für sämmtliche Kronländer,

betreffend das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 28. November 1855 wird vom Tage der gegenwärtigen Verordnung angefangen, die Ausfuhr und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei über die österreichische Staatsgränze nach den russischen Staaten, dann nach der Türkei, mit Ausnahme der Fürstenthümer Moldau und Wallachei, in gleicher Art verboten, wie dieß zu Folge der Erläße des Handels- und Finanzministeriums vom 31. Mai 1854 (Nr. 135 des Reichs-Gesetz-Blattes, Seite 494 und 495), dann vom 23. November 1854 (Nr. 300 des Reichs-Gesetz-Blattes, Seite 1155), hinsichtlich der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munizion angeordnet ist.

Ritter v. Toggenburg m. p. **Freiherr v. Bruck** m. p

209.

Obwieszczenie Ministerstw Handlu i Skarbu z dnia 4. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 209., wydana dnia 5. Grudnia 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

co do zakazu wyprowadzania koni.

W skutek najwyższéj uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości podaje się do powszechnéj wiadomości, iż począwszy od dnia 15. Grudnia zakazaném jest wyprowadzanie koni przez wszystkie granice Państwa.

Kawaler de Toggenburg m. p. **Baron Bruck** m. p.

210.

Traktat rządowy między Państwem cesarsko-austryackiém i Rzecząpospolitą Szwajcarską z dnia 17. Lipca 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLV. nr. 210., wydana dnia 12. Grudnia 1855.),

zamieniony w obustronnych ratyfikacyach na dniu 20. Listopada 1855. r. w Bernie.

o wzajemném wydawaniu zbrodniarzy.

My Franciszek Józef Piérwszy, z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Górnego i Dolnego Szląska; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu i t. d., i t. d.

Czynimy wiadomo, i wyznajemy niniejszém:

Gdy przez Naszego Ministra-Rezydenta przy sławetnéj Rzeczypospolitéj Szwajcarskiéj i mianowanego od Téjże Pełnomocnika po upływie traktatu rządowego, między Cesarstwem Austryackiém i Szwajcaryą, względem wzajemnego wydawania zbrodniarzy pod dniem 14. Lipca 1828. podpisanego, na ciąg lat 25 zawartego, podpisany został na dniu 17. Lipca 1855. r. w Bernie nowy traktat wydawania zbrodniarzy, w ten sposób opiéwający:

209.

Kundmachung der Ministerien des Handels und der Finanzen vom 4. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIV. Stück, Nr. 209, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

wirksam für alle Kronländer,

über das Verbot der Ausfuhr von Pferden.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom 15. Dezember 1855 angefangen, die Ausfuhr von Pferden über alle Gränzen des Reiches verboten wird.

Ritter v. Toggenburg m. p. **Freiherr v. Bruck** m. p.

210.

Staatsvertrag zwischen der kaiserlich-österreichischen Regierung und der schweizerischen Eidgenossenschaft vom 17. Juli 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLV. Stück, Nr. 210, ausgegeben am 12. Dezember 1855),

worüber die beiderseitigen Ratifikazionen am 20. November 1855 zu Bern ausgewechselt worden sind

über die gegenseitige Auslieferung von Verbrechern.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Krakau; Herzog von Lothringen, Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain, Bukowina, Ober- und Nieder-Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol ꝛc. ꝛc.

thun kund und bekennen hiemit:

Nachdem von Unserem Minister-Residenten bei der achtbaren schweizerischen Eidgenossenschaft und dem von dieser hiezu ernannten Bevollmächtigten, über Ablauf des zwischen dem österreichischen Kaiserstaate und der Schweiz wegen gegenseitiger Auslieferung der Verbrecher, unterm 14. Juli 1828 unterzeichneten, auf die Dauer von 25 Jahren abgeschlossenen Staatsvertrages, am 17. Juli 1855 zu Bern ein neuer Auslieferungsvertrag unterzeichnet worden ist, welcher also lautet:

Ponieważ Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość Najjaśniejszy Cesarz Austryacki, Król Węgierski i Czeski i t. d. i t. d.

i

Rzeczpospolita Szwajcarska

uchwalili zawrzeć między Sobą traktat o wzajemném wydawaniu zbrodniarzy, przeto celem tegoż opatrzeni zostali pełnomocnictwami, a to:

Ze strony Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości Najjaśniejszego Cesarza Austryi i t. d. i t. d.

JP. Aloizy Karol Baron Kübeck, Kawaler drugiéj klasy cesarsko-rosyjskiego orderu Śtéj Anny, Komandor królewsko-duńskiego orderu Danebroga, królewsko-greckiego orderu Zbawiciela i elektorsko-haskiego orderu Wilhelma, Jego Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości Minister-Rezydent przy Rzeczypospolitéj Szwajcarskiéj i t. d. i t. d.

Ze strony Rady Przymierza Szwajcarskiego w imieniu Rzeczypospolitéj Szwajcarskiéj

JP. Doktor Jonas Furrer, Prezydent Przymierza; którzy po uprzedniém udzieleniu sobie wzajemnych pełnomocnictw swych zgodzili się na artykuły następujące:

Artykuł 1.

Rząd Jego Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości Cesarza Austryi z jednéj Strony, a Rzeczpospolita Szwajcarska z drugiéj strony obowiązują się na mocy niniejszéj konwencyi, wydawać sobie wzajemnie indywidua, z Austryi do Szwajcaryi, lub z Szwajcaryi do któregokolwiekbądź terytoryum Cesarstwa Austryi zbiegłe, i dla któréj z zbrodni, w artykule 2. wyliczonych, przez władze właściwe pod śledztwo wzięte lub za winne uznane, wszelkie wyjątkiem własnych przynależnych Państwa cesarsko-austryackich, względnie szwajcarskich.

Wydanie nastąpić ma na wniosek wystosowany drogą dyplomatyczną przez Rząd Państwa jednego do onegoż Państwa drugiego.

Artykuł 2.

Zbrodnie, dla których wydanie obopólnie przyznaném być ma, są następujące:

1. morderstwo, włącznie dzieciobójstwa;
2. zabójstwo;
3. spędzenie płodu i podrzucenie dziecka;
4. ciężkie uszkodzenie cielesne (nadwerężenie ciała);
5. zgwałcenie niewiasty i inne zbrodnie nierządnictwa;

Nachdem Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen 2c. 2c.

und

die schweizerische Eidgenossenschaft

übereingekommen sind, einen Vertrag über gegenseitige Auslieferung von Verbrechern abzuschließen, so sind zu diesem Behufe mit Vollmachten versehen worden, und zwar:

Von Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät dem Kaiser von Oesterreich 2c. 2c. 2c.

Herr Alois Karl Freiherr von Kübeck, Ritter zweiter Klasse des kaiserlich-russischen St. Annen-, Kommandeur des königlich-dänischen Danebrog-, des königlich-griechischen Erlöser- und des churfürstlich-hessischen Wilhelm-Ordens, Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät Minister-Resident bei der schweizerischen Eidgenossenschaft 2c.

Vom schweizerischen Bundesrathe im Namen der Eidgenossenschaft

Herr Doktor Jonas Furrer, Bundespräsident, welche nach vorheriger Mittheilung ihrer gegenseitigen Vollmachten über folgende Artikel übereingekommen sind:

Artikel 1.

Die Staatsregierung Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät des Kaisers von Oesterreich einerseits und die schweizerische Eidgenossenschaft anderseits verpflichten Sich durch die gegenwärtige Uebereinkunft, Individuen, welche sich aus Oesterreich nach der Schweiz oder von der Schweiz nach irgend einem Gebiete des Kaiserthumes Oesterreich geflüchtet haben, und wegen eines der im Artikel 2 aufgezählten Verbrechen von den zuständigen Behörden in Untersuchung gezogen oder schuldig erklärt worden sind, jedoch mit Ausnahme Ihrer eigenen kaiserlich-österreichischen, beziehungsweise schweizerischen Staatsangehörigen, Sich gegenseitig auszuliefern.

Die Auslieferung soll auf den von der Regierung des einen Staates an jene des anderen im diplomatischen Wege zu richtenden Antrag stattfinden.

Artikel 2.

Die Verbrechen, wegen welcher die Auslieferung gegenseitig zugestanden seyn soll, sind:

1. Mord, mit Inbegriff des Kindesmordes;
2. Todtschlag;
3. Abtreibung der Leibesfrucht und Weglegung eines Kindes (Kindesaussetzung);
4. schwere körperliche Beschädigung (Körperverletzung);
5. Nothzucht und andere Verbrechen der Unzucht;

6. podrobienie lub sfałszowanie dokumentów publicznych, włącznie papiérów kredytowych publicznych; sfałszowanie pism handlowych lub prywatnych, tudzież fałszerstwo w ogólności;

7. sfałszowanie monety;

8. wydanie z wiedzą fałszywych papiérów kredytowych publicznych, lub fałszywéj monety w porozumieniu z fałszérzem;

9. fałszywe świadectwo sądowe, fałszywa przysięga sądowa i potwarz przez fałszywe oskarzenie przed sądem o zbrodnię (potwarz sądowa);

10. podłożenie ognia (wzniecenie pożaru);

11. łupieztwo (rabunek) i zdziérstwo;

12. zbrodnia kradzieży;

13. zbrodnia oszustwa, włącznie oszustnego bankructwa;

14. zbrodnia przeniewierzenia (podstępnego przywłaszczenia), popełnionego przez urzędników publicznych lub osoby prywatne;

15. zbrodnia uszkodzenia cudzéj własności, mianowicie kolei żelaznych.

Ocenienie co do tego, czy w razie danym który z czynów, wyżwyszczególnionych, ulega karze w stopniu zbrodniczym, nastąpić ma wedle ustaw tego Państwa, które wydania żąda.

Artykuł 3.

Jednocześnie z wydaniem oddane być winny także wszelkie u ściganego znalezione przedmioty, a oddanie takowe rozciągać się będzie nie tylko na rzeczy skradzione, lecz i na wszelkie przedmioty, służyć mogące do udowodnienia zbrodni.

Prawa osób trzecich, nie mających udziału w zbrodni, odnoszące się do przedmiotów, w niniejszym artykule wskazanych, zastrzeżone zostają, równie jak odesłanie na powrót ostatnich bez kosztów po użyciu zrobioném.

Artykuł 4.

Do poparcia wniosków wydania potrzebném jest przedłożenie rozkazu pojmania, wydanego przeciw obwinionemu, a wystawionego wedle prawnych form Państwa rekwirującego, lub uchwały wytoczenia śledztwa specyalnego, albo téż przedłożenie innego jakiego dokumentu, mającego tę samę moc, co jedno z wyżwspomnionych dwóch rozporządzeń, wyszczególniającego oraz naturę i ciężkość czynu śledzonego, niemniéj postanowienie kary, przytém w zastosowanie wchodzące.

Artykuł 5.

Jeżeli indywiduum, którego wydania żądano, w kraju, do którego zbiegło, już dla popełnionéj tamże zbrodni lub wykroczenia pod śledztwo jest wziętém,

6. Nachmachung oder Verfälschung von öffentlichen Urkunden, mit Einschluß der öffentlichen Kreditspapiere; Verfälschung von Handels- oder Privatschriften, sowie Fälschung im Allgemeinen;

7. Münzverfälschung;

8. wissentliches Ausgeben von falschen öffentlichen Kreditspapieren oder falscher Münze im Einverständnisse mit dem Verfälscher;

9. falsches gerichtliches Zeugniß, falscher gerichtlicher Eid und Verleumdung durch falsche Anklage beim Gerichte wegen eines Verbrechens (gerichtliche Verleumdung);

10. Brandlegung (Brandstiftung);

11. Raub und Erpressung;

12. Verbrechen des Diebstahles;

13. Verbrechen des Betruges, mit Einschluß des betrüglichen Bankerotts;

14. Verbrechen der Veruntreuung (Unterschlagung), verübt durch öffentliche Beamte oder durch Privatpersonen;

15. Verbrechen der Beschädigung fremden Eigenthumes, insbesondere an Eisenbahnen.

Die Beurtheilung der Frage, ob im gegebenen Falle eine der vorstehend bezeichneten Handlungen im Verbrechensgrade strafbar sei, richtet sich nach den Gesetzen desjenigen Staates, welcher die Auslieferung begehrt.

Artikel 3.

Gleichzeitig mit der Auslieferung sollen auch alle bei dem Verfolgten vorgefundenen Gegenstände übergeben werden, und es hat sich diese Uebergabe nicht bloß auf die entwendeten Sachen, sondern auch auf alle jene Gegenstände zu erstrecken, welche zum Beweise des Verbrechens dienen können.

Vorbehalten bleiben die Rechte Dritter an dem Verbrechen unbetheiligter Personen auf die in diesem Artikel bezeichneten Gegenstände, sowie die kostenfreie Zurücksendung der letzteren nach gemachtem Gebrauche.

Artikel 4.

Zur Unterstützung von Auslieferungs-Anträgen ist die Beibringung des gegen den Beschuldigten erlassenen und nach den gesetzlichen Formen des requirirenden Staates ausgefertigten Verhaftsbefehles, oder des Beschlusses der Einleitung der Spezial-Untersuchung, oder irgend einer anderen Urkunde erforderlich, welche dieselbe Kraft, wie eine der vorgenannten zwei Verfügungen hat und gleichfalls die Natur und Schwere der untersuchten That, sowie die hierauf anwendbare Strafbestimmung angibt.

Artikel 5.

Wenn das Individuum, dessen Auslieferung verlangt wird, in dem Lande, in welches sich dasselbe geflüchtet hat, bereits wegen eines eben daselbst begangenen Ver-

lub za winne uznaném zostało, wówczas wydanie nastąpić ma dopiéro po odbytéj karze, przeciw niemu orzeczonéj.

Artykuł 6.

Wydania odmówić można, jeżeli od chwili popełnienia uczynku ciążącego, od czasu postępowania śledczego, lub od czasu zasądzenia nastąpiło zadawnienie oskarzenia lub kary wedle ustaw tego Państwa, do którego terytoryum zbiegł obwiniony lub zasądzony.

Artykuł 7.

Koszta, zrządzone przez pojmanie, uwięzienie i transportowanie indywiduum wydać się mającego, równie przez przesłanie przedmiotów, w artykule 3. wskazanych, opędzone być mają od tego Państwa, w którego terytoryum ścigany został pojmanym, a to aż do granicy terytoryum Państwa własnego.

Artykuł 8.

Jeżeli dla udowodnienia okoliczności zbrodni, popełnionéj w Cesarstwie Austryackiém lub w Szwajcaryi słuchani być mają jako świadkowie przynależący Państwa tego lub owego, wówczas, jeżeli osoby te wedle ustaw kraju swego nie mają prawa odmawiać świadectwa, i z tego użytek robić chcą, obowiązane są obustronne władze właściwe bezzwłocznie zadosyć uczynić wzajemnym rekwizycyom do nich wprost wystosowanym, i protokóły wysłuchania władzy rekwirującéj w oryginale zakomunikować, lub w odpisie uwierzytelnionym.

Wyjątek od tego a przeto i odmówienie rekwizycyi wystósowanéj wtenczas tylko miejsce miéć będzie, jeżeli śledztwo wystósowaném jest przeciw przynależącemu Rządu rekwirowanego, nie uwięzionemu jeszcze ze strony władzy rekwirującéj, lub, jeżeli obwinienie osoby uwięzionéj już dotyczé uczynku, nie ulegającego karze wedle ustaw krajowych władzy zarekwirowanéj.

Artykuł 9.

Przy ograniczeniach, zastrzeżonych w artykule powyższym, w nadzwyczajnych przypadkach, gdzie idzie koniecznie o sprawdzenie identyczności zbrodniarza, lub o udowodnienie korpusu delicti, dostawieni będą wzajemnie każdego czasu nawet osobiście świadkowie, atoliż zawsze tylko na wniosek, poprzednio uczyniony na drodze dyplomatycznéj.

Świadek, w ten sposób stawiony być mający przed władzą właściwą Państwa rekwirującego, nie może ani na miejscu swego wysłuchania, ani téż w ciągu swéj podróży tam i na powrót być pojmany, ani téż w swych prawach naruszony, wyjąwszy, że świadek uznanym został za spółwinowajcę, lub podczas pobytu swego w cudzym kraju zbrodni się dopuścił, i na gorącym uczynku zchwy-

brechens oder Vergehens in Untersuchung gezogen oder schuldig erklärt ist, so hat die Auslieferung erst nach Erstehung der gegen dasselbe erkannten Strafe zu erfolgen.

Artikel 6.

Die Auslieferung kann verweigert werden, wenn seit der Begehung der zur Last gelegten That, seit dem Untersuchungsverfahren oder seit der Verurtheilung eine Verjährung der Anklage oder der Strafe nach den Gesetzen desjenigen Staates eingetreten ist, in dessen Gebiet sich der Beschuldigte oder Verurtheilte geflüchtet hat.

Artikel 7.

Die durch die Verhaftung, die Gefangenhaltung und den Transport des Auszuliefernden, sowie durch die Versendung der im Artikel 3 bezeichneten Gegenstände verursachten Kosten werden von demjenigen Staate, in dessen Gebiete der Verfolgte ergriffen worden ist, bis zur Gränze seines Staatsgebietes getragen.

Artikel 8.

Sind zur Erhebung der Umstände eines im Kaiserthume Oesterreich oder in der Schweiz begangenen Verbrechens Angehörige des einen oder anderen Staates als Zeugen zu vernehmen, so sind, soferne diese Personen nicht berechtiget erscheinen, sich nach den Gesetzen ihres Landes eines Zeugnisses zu entschlagen und hievon Gebrauch machen wollen, die beiderseitigen zuständigen Behörden verpflichtet, den an sie ergangenen unmittelbaren Requisizionen gegenseitig ungesäumt zu entsprechen und die Vernehmungsprotokolle der requirirenden Behörde in Original oder beglaubigter Abschrift mitzutheilen.

Eine Ausnahme hievon und somit eine Ablehnung der gestellten Requisizion hat nur dann stattzufinden, wenn die Untersuchung gegen einen noch nicht von der requirirenden Behörde verhafteten Angehörigen der requirirten Regierung gerichtet ist, oder die Anschuldigung der bereits verhafteten Person eine That betrifft, welche nach den Landesgesetzen der requirirten Behörde straflos ist.

Artikel 9.

Unter den im vorhergehenden Artikel gedachten Beschränkungen sind in außerordentlichen Fällen, wenn es zur Herstellung der Identität eines Verbrechers oder zur Erwahrung des Corpus delicti nothwendig erscheint, jedoch immer nur auf vorausgegangenen Antrag im diplomatischen Wege, die Zeugen gegenseitig auch persönlich jederzeit zu stellen.

Der auf solche Weise vor die zuständige Behörde des requirirenden Staates zu stellende Zeuge darf weder an dem Orte seiner Vernehmung, noch während seiner Hin- und Rückreise festgenommen, noch an seinen Rechten beeinträchtiget werden, es sei denn, daß der Zeuge als Mitschuldiger erkannt, oder während seines Aufenthaltes im fremden Lande ein Verbrechen sich zu Schulden kommen lassen, und auf offener That ergriffen

tanym był, w których to razach indywiduum, w kwestyi będące, wydaném być winno — przy zastosowaniu postanowienia artykułu 7. — władzy właściwéj kraju swego, by przed sędzię zwyczajnego stawioném zostało.

Artykuł 10.

Władze rekwirujące obowiązane będą w przypadkach, artykułem 8. i 9. wskazanych, zwrócić wydatki gotowe władzom rekwirowanym, łożone w załatwieniu rekwizycyj, a w razie dostawy świadków, tymże mianowicie dać wynagrodzenie przyzwoite za podróż i pobyt, które na żądanie w części stosunkowéj zaliczoném być winno. Za podstawę onegoż zwrócenia kosztów tudzież wynagrodzeń ostatnich służyć mają te normy, które w téj mierze moc mają u władzy rekwirowanéj.

Artykuł 11.

Zbrodnie i wykroczenia polityczne wyjętemi zostają od niniejszéj konwencyi. Wyraźnie ustanowiono, iż indywiduum, którego wydanie przyznaném zostało, w żadnym razie ani ściganém, ani karaném być nie może dla politycznego wykroczenia, przed jego wydaniem popełnionego, ani téż dla jakiegokolwiekbądź czynu z takiémże wykroczeniem w związku będącego, ani zresztą dla zbrodni lub wykroczenia, nieprzewidzianego w niniejszéj konwencyi.

Artykuł 12.

Niniejsza konwencya zawartą jest na lat dziesięć.

Jeżeli w sześć miesięcy po upływie terminu tego nie zaszło wypowiedzenie ze strony jednéj lub drugiéj Państw kontraktujących, wówczas konwencya na tak długo za domyślnie przedłużoną przyjętą będzie, dopóki wypowiedzenie nie nastąpi, w którym tedy razie ważność traktatu po sześciu miesiącach ustaje, licząc od dnia wypowiedzenia.

Artykuł 13.

Niniejsza konwencya przedłożoną być ma z obu stron do najwyższéj sankcyi i ratyfikacyi, a ratyfikacye zamienione być winny w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia podpisania takowych przez Pełnomocników specyalnych, a o ile możności, jeszcze nawet piérwéj.

Artykuł 14.

W dowód tego obustronni Pełnomocnicy z zastrzeżeniem wspomnionéj ratyfikacyi powyższe artykuły podpisali, i przytém pieczęcie swe wycisnęli.

Bern, dnia siedmnastego (17.) Lipca roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego piątego (1855.).

Aloizy Karol Baron de Kübeck m. p. **Dr. Furrer** m. p.

(LS) (LS)

würde, in welchen Fällen das fragliche Individuum unter Anwendung der Bestimmung des Artikels 7 an die zuständige Behörde seines Landes auszuliefern ist, um vor seinen ordentlichen Richter gestellt zu werden.

Artikel 10.

Die requirirenden Behörden sind in den, Artikel 8 und 9 bezeichneten Fällen verpflichtet, den requirirten Behörden die auf Erledigung von Requisizionen erlaufenen baren Auslagen zu vergüten und bei Stellung von Zeugen diesen insbesondere noch die gebührende Entschädigung für Reise und Aufenthalt zu leisten, von welcher auf Verlangen ein verhältnißmäßiger Theil vorzuschießen ist. Als Maßstab für diese Kostenvergütung und Entschädigungen werden jene Normen angenommen, welche hiefür bei der requirirten Behörde gelten.

Artikel 11.

Die politischen Verbrechen und Vergehen sind von der gegenwärtigen Uebereinkunft ausgenommen. Es ist ausdrücklich festgesetzt, daß ein Individuum, dessen Auslieferung gewährt worden, in keinem Falle wegen eines vor seiner Auslieferung begangenen politischen Vergehens, noch wegen irgend einer mit einem solchen Vergehen in Verbindung stehenden Handlung, noch wegen eines Verbrechens oder Vergehens, das in der gegenwärtigen Uebereinkunft nicht vorgesehen ist, verfolgt oder bestraft werden darf.

Artikel 12.

Die gegenwärtige Uebereinkunft ist auf zehn Jahre abgeschlossen.

Findet sechs Monate vor Ablauf dieser Frist keine Aufkündigung von Seite eines der kontrahirenden Theile Statt, so wird die Uebereinkunft für so lange als stillschweigend verlängert angenommen, als nicht eine Aufkündigung erfolgt, in welchem Falle dann die Giltigkeit des Vertrages nach sechs Monaten, vom Kündigungstage an gerechnet, erlischt.

Artikel 13.

Diese Uebereinkunft soll von beiden Theilen der höchsten Genehmigung und Ratifikazion unterstellt, und es sollen die Ratifikazionen innerhalb sechs Monaten vom Tage der Unterzeichnung durch die Spezialbevollmächtigten, oder, wenn es möglich ist, noch früher ausgewechselt werden.

Artikel 14.

Zur Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächten, unter Vorbehalt der angeführten Ratifikazion, die vorstehenden Artikel unterzeichnet und ihre Siegel beigedruckt.

Bern, den siebzehnten (17.) Juli Eintausend achthundert fünfundfünfzig (1855).

Alois Karl Freih. v. Kübeck m. p. **Dr. Furrer** m. p

Jakoż po gruntowném roztrząśnieniu i rozważeniu rzeczy udzielamy rzeczonemu traktatowi i wszystkim jego postanowieniom Nasze Cesarskie potwierdzenie, i uchwalamy go niniejszém, przyrzekając i ręcząc oraz Słowem Naszém Cesarskiém tak za Nas jak za Następców Naszych, iż scisłe zachowanie jego nakażemy, i zawsze nad tém czuwać będziemy, ażeby takowe utrzymaném zostało.

W dowód czego niniejszy dokument ratyfikacyi własnoręcznie podpisaliśmy, i na tymże Naszą Cesarską pieczęć wycisnąć rozkazaliśmy.

Dan w Naszém Cesarskiém głównem i stołecznem mieście Wiédniu dwudziestego trzeciego dnia miesiąca Października, w roku zbawienia 1855., Naszego Panowania siódmym.

Franciszek Józef m. p. (L. S.)

Hrabia Buol-Schauenstein m. p.

Za najwyższym rozkazem Jego Ces. Król. Apostolskiéj Mości:

J. Vesque de Püttlingen m. p.
c. k. radca nadworny i ministeryalny.

211.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLV. nr. 211., wydana dnia 12. Grudnia 1855).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

dotyczące sprawienia prześcieradeł dla więźniów śledczych.

Na uczynione zapytanie czyni się ze względem na istniejące przepisy prawne, wedle których nawet łoża więźniów zasądzonych prześcieradłami opatrzone być winny, niniejszém wiadomo, iż takowe także i więźniom śledczym się należą, które im przeto dane być winny wraz z rekwizytami pościelnemi, w §. 81. instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16. Czerwca 1854. r., nr. 165. Dziennika praw Państwa, wskazanemi.

Baron Krauss m. p.

Als haben Wir nach reifer Prüfung und Erwägung besagtem Vertrage und allen seinen Bestimmungen Unsere kaiserliche Genehmigung ertheilt, und genehmigen denselben hiemit, indem Wir auf Unser kaiserliches Wort für Uns und Unsere Nachfolger versprechen, dessen genaue Beobachtung anzuordnen, und stets darüber zu wachen, daß solches geschehe.

Urkund dessen haben Wir gegenwärtiges Ratifikazions-Instrument eigenhändig unterschrieben und mit Unserem beigedruckten kaiserlichen Insiegel versehen lassen.

So geschehen in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den dreiundzwanzigsten Tag des Monates Oktober, im Jahre des Erlösers 1855, Unserer Reiche im siebenten.

Franz Joseph m. p. (L. S.)

Graf Buol-Schauenstein m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung Seiner k. k. Apostolischen Majestät:

J. Vesque von Püttlingen m. p.
k. k. Hof- und Ministerialrath

211.

Erlaß des Justizministeriums vom 3. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLV. Stück, Nr. 211, ausgegeben am 12. Dezember 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

die Anschaffung von Leintüchern für die Untersuchungsgefangenen betreffend.

Aus Anlaß einer geschehenen Anfrage wird mit Rücksicht auf die bestehenden gesetzlichen Vorschriften, wornach selbst die Lagerstätten der Sträflinge mit Leintüchern zu versehen sind, hiermit bekannt gemacht, daß solche auch den Untersuchungsgefangenen gebühren und ihnen daher künftig nebst den im §. 81 der Strafgerichts-Instrukzion vom 16. Juni 1854, Nr. 165 des Reichs-Gesetz-Blattes, bezeichneten Betterfordernissen zu verabreichen sind.

Freiherr v. Krauß m. p.

212.

Rozrządzenie Ministra Finansów z dnia 6. Grudnia 1855.,

mocą którego zniżonym zostaje podatek konsumcyjny i dodatek gminny od świeżego mięsa wołowego, wprowadzonego do miasta stołecznego Wiédnia.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLV, nr. 212., wydaną dnia 12. Grudnia 1855.

213.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Handlu z dnia 8. Grudnia 1855.,

obowiązujące dla Tyrolu i Forarlbergu,

dotyczące postępowania przy zakupywaniu gruntów na budowę kolei żelaznéj.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLV. nr. 213., wydaną dnia 12. Grudnia 1855.

214.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu i Nadkomendy Armii z dnia 17. Października 1855.,

obowiązujące w Pograniczu Wojskowém,

mocą którego zaprowadza się w Pograniczu Wojskowém prawo o loteryi z dnia 20. Lipca 1853. roku.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLVI. nr. 214., wydaną dnia 19. Grudnia 1855.

215.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 21. Października 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVI. nr. 215., wydana dnia 19. Grudnia 1855.),

obowiązujące w całéj Monarchii,

mocą którego uregulowane zostają zasady w ukaraniu przestępstw skarbowych, popełnionych lub zamierzonych za granicą przez przynależnych Cesarstwa Austryackiego przeciw zaprowadzonym prawnie w kraju pośrednim podatkom albo urządzeniom skarbowym.

Względem ukarania przestępstw skarbowych popełnionych lub zamierzonych za granicą przez poddanych Cesarstwa Austryackiego przeciw zaprowadzonym prawnie w kraju pośrednim podatkom lub urządzeniom skarbowym, rozporządzam, po zasięgnieniu zdania Moich Ministrów i wysłuchaniu Mojéj Rady Państwa, co następuje:

212.

Erlaß des Finanzministers vom 6. Dezember 1855,

womit die Verzehrungssteuer und der Gemeindezuschlag für das in die Residenzstadt Wien eingeführte frische Rindfleisch herabgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLV. Stück, Nr. 212, ausgegeben am 12. Dezember 1855.

213.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und des Handels vom 8. Dezember 1855,

wirksam für Tirol und Vorarlberg,

betreffend das Verfahren bei Grundeinlösungen für Staatseisenbahnbauten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLV. Stück, Nr. 213, ausgegeben am 12. Dezember 1855.

214.

Erlaß des Ministeriums der Finanzen und des Armee-Ober-Kommando vom 17. Oktober 1855,

wirksam für die Militärgränze,

womit das Lottogesetz vom 20. Juli 1853 in der Militärgränze eingeführt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 214, ausgegeben am 19. Dezember 1855.

215.

Kaiserliche Verordnung vom 21. Oktober 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVI. Stück, Nr. 215, ausgegeben am 19. Dezember 1855),

giltig für das ganze Reich,

womit die Bestrafung der Gefällsübertretungen, die von Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates im Auslande gegen die im Inlande gesetzlich eingeführten indirekten Abgaben oder Gefällseinrichtungen vollbracht oder versucht werden, geregelt wird.

In Absicht auf die Bestrafung der Gefällsübertretungen, die von Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates im Auslande gegen die im Inlande gesetzlich eingeführten indirecten Abgaben oder Gefällseinrichtungen vollbracht oder versucht werden, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes, festzusetzen, was folgt.

1.

Jeżeli przynależny Cesarstwa Austryackiego okazał się winnym popełnionego za granicą czynu lub zaniechania, mającego mu być poczytaném za zamierzone lub uskutecznione ukrócenie dochodów skarbowych przeciw jednemu lub więcéj z pomienionych podatków pośrednich lub urządzeń skarbowych, natenczas podlega postanowieniom karnym, obowiązującym w onym kraju koronnym, w którym ukrócenie dochodów skarbowych skutek swój sprawiło, lub według podniesionych okoliczności sprawić takowy miało.

2.

Postępowanie względem takich ukróceń dochodów skarbowych odbyć się ma według ustaw tego kraju, w którym winowajca do śledztwa jest pociągnięty.

3.

W krajach, w których obowiązuje prawo karne o dochodach skarbowych, §. 30. tegoż nie przeszkadza wypełnieniu niniejszego rozporządzenia.

4.

Moi Ministrowie Skarbu i Sprawiedliwości otrzymali polecenie wydania potrzebnych rozporządzeń do wypełnienia niniejszych postanowień.

Schrönbrunn, dnia 21. Października 1855. roku.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia Buol-Schauenstein m. p. **Baron Krauss** m. p.
Baron Bruck m. p.

Z rozkazu najwyższego:
Ransonnet m. p.

216.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVI. nr. 216., wydana dnia 19. Grudnia 1855.),

obowiązujące w całéj Monarchii,

mocą którego ustanawia się czas obowiązywania rozporządzenia cesarkiego z dnia 21. Października 1855. roku nr. 215. Dziennika praw Państwa, dla różnych krajów koronnych.

Ministerstwo Skarbu oświadcza, iż rozporządzenie cesarskie z dnia 21. Października 1855. roku, nr. 215. Dziennika praw Państwa, względem ukarania przestępstw skarbowych, popełnionionych lub zamierzonych przez poddanych Cesarstwa Austryackiego za granicą przeciw zaprowadzonym prawnie w kraju pośrednim podatkom lub ustanowieniom skarbowym, ma mieć moc obowiązującą

1.

Fällt einem Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates eine im Auslande stattgefundene Handlung oder Unterlassung, die ihm als eine vollbrachte oder versuchte und gegen eine oder mehrere der erwähnten indirecten Abgaben oder Gefällseinrichtungen gerichtete Gefällsverkürzung zuzurechnen ist, zur Last, so unterliegt derselbe den für dasjenige Kronland geltenden Strafbestimmungen, in welchem die Gefällsverkürzung ihre Wirkung hervorgebracht hat, oder nach den erhobenen Umständen hervorzubringen bestimmt war.

2.

2. Das Verfahren wegen solcher Gefällsverkürzungen ist nach den Gesetzen desjenigen Landes abzuführen, in welchem der Beschuldigte in Untersuchung gezogen wird.

3.

In den Ländern, für welche das Gefällsstrafgesetz wirksam ist, hat der §. 30 desselben die Vollziehung der gegenwärtigen Verordnung nicht zu hindern.

4.

Meine Minister der Finanzen und der Justiz sind angewiesen, die zur Vollziehung der gegenwärtigen Bestimmungen erforderlichen Anordnungen zu erlassen.

Schönbrunn, den 21. Oktober 1855.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p. **Freiherr v. Krauß** m. p.
Freiherr v. Bruck m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.

216.

Erlaß des Finanzministeriums vom 12. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVI. Stück, Nr. 216, ausgegeben am 19. Dezember 1855),

wirksam für das ganze Reich,

womit der Anfangspunkt der Wirksamkeit der kaiserlichen Verordnung vom 21. Oktober 1855, Nr. 215 des Reichs-Gesetz-Blattes, für die verschiedenen Kronländer festgesetzt wird.

Das Finanzministerium findet sich bestimmt, kund zu machen, daß die kaiserliche Verordnung vom 21. Oktober 1855, Nr. 215 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Beziehung auf die Bestrafung der Gefällsübertretungen, die von Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates im Auslande gegen die im Inlande gesetzlich eingeführten indirekten Abgaben oder Gefällseinrichtungen vollbracht oder versucht werden, im lombardisch-

w Lombardzko-Weneckiém Królestwie od dnia oznaczyć się mającego przez komisyą internacyonalnego Związku celnego w Medyolanie, w innych zaś krajach koronnych zgodnie z powszechném postanowieniem §. 8. patentu cesarskiego z dnia 27. Grudnia 1852. roku po dniach cztérdziestu i pięciu od dnia obwieszczenia.

Baron Bruck m. p.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, częśé XLVI. nr. 217., wydana dnia 19. Grudnia 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Monarchii,

mocą którego ogłaszają się postanowienia o przeprowadzeniu jednokształtności w organizmie władz skarbowych powiatowych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 17. Października 1854. r. celem przeprowadzenia jednokształtności w organizmie władz skarbowych powiatowych uchwalić najłaskawiéj następujące postanowienia:

1. Ustanowione w obrębach urzędowych skarbowych Dyrekcyj krajowych (prefektur finansowych) władze skarbowe powiatowe nosić będą w ogólności, zaczém w onych krajach koronnych, gdzie dotąd pod imieniem „kameralnych administracyj powiatowych" istnieją, t. j. w obrębach urzędowych skarbowych Dyrekcyj krajowych w Wiédniu, Pradze, Lwowie, Krakowie, Bernie, Gracu i Insbruku, nazwę „skarbowych Dyrekcyj powiatowych".

Władze skarbowe powiatowe w Lombardzko-Weneckiém Królestwie i Dalmacyi zachowają tylko w włoskiéj mowie urzędowéj nazwę „*Intendenze de Finanza*" a przełożeni ich nazwę „*Intendenti*".

2. Skarbowe władze powiatowe równać się mają wedle możności pod względem miejsc ich stacyj i okręgów ich urzędowania we wszystkich krajach koronnych z odpowiedniemi władzami polityczno-administracyjnemi. Pozostanie zasadą, od któréj wyjątek z przyczyny nadzwyczajnych stosunków za poprzedniém zasięgnieniem najwyższego przyzwolenia Jego Mości Cesarza nie jest wyłączonym, iżby liczba władz rzeczonych nie przewyższała liczby odpowiednich władz polityczno-administracyjnych.

3. Skarbowym Dyrekcyom powiatowym przewodniczą skarbowi Dyrektorowie powiatowi jako ich przełożeni.

Tymże przysłuża tytuł i charakter rzeczywistych radców skarbowych i tychże klasa dyet.

Na czele pewnych pojedynczych skarbowych władz powiatowych ustanowiony być może na przełożonego także Nadradca skarbowy, Radca prefektu-

venezianischen Königreiche von dem durch die Internazional-Zollvereins-Kommissionen in Mailand bekannt zu machenden Tage, in den übrigen Kronländern, aber der allgemeinen Anordnung des §. 8 des kaiserlichen Patentes vom 27. Dezember 1852 gemäß, nach fünfundvierzig Tagen vom Tage der Kundmachung in Wirksamkeit zu treten hat.

Freiherr von Bruck m. p.

217.

Verordnung des Finanzministeriums vom 12. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVI. Stück, Nr. 217, ausgegeben am 19. Dezember 1855),

wirksam für alle Kronländer der Monarchie,

womit die Bestimmungen über die Herstellung der Gleichförmigkeit im Organismus der Finanz-Bezirksbehörden bekannt gegeben werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 17. Oktober 1854 in Absicht auf die Herstellung der Gleichförmigkeit im Organismus der Finanz-Bezirks-Behörden, folgende Bestimmungen Allergnädigst festzusetzen geruht:

1. Die in den Amtsbereichen der Finanz-Landesdirekzion (Finanz-Präfekturen) aufgestellten Finanz-Bezirksbehörden haben allgemein, mithin auch in jenen Kronländern, wo sie dermal unter dem Namen „Kameral-Bezirksverwaltungen“ bestehen, d. i. in den Amtsgebieten der Finanz-Landesdirekzionen zu Wien, Prag, Lemberg, Krakau, Brünn, Gratz und Innsbruck, die Benennung „Finanz-Bezirksdirekzionen“ zu führen.

Die Finanz-Bezirksbehörden im lombardisch-venezianischen Königreiche und Dalmazien haben nur in der italienischen Geschäftssprache die Benennung „Intendenze de Finanza“ und ihre Vorsteher die Benennung „Intendenti“ beizubehalten.

2. Die Finanz-Bezirksbehörden haben hinsichtlich ihrer Standorte und ihrer Amtsgebiete in allen Kronländern mit den analogen politisch-administrativen Behörden nach Thunlichkeit zusammenzufallen. Als Regel, durch die eine Ausnahme unter außerordentlichen Verhältnissen gegen vorläufige Einholung der Allerhöchsten Genehmigung Seiner Majestät nicht ausgeschlossen wird, hat zu gelten, daß die Zahl der besagten Behörden jene der analogen politisch-administrativen Behörden nicht überschreiten darf.

3. Die Finanz-Bezirksdirekzionen werden durch Finanz-Bezirksdirektoren als deren Vorsteher geleitet.

Denselben kommt der Titel und Charakter wirklicher Finanzräthe und die Diätenklasse der Letzteren zu.

An die Spitze einzelner bestimmter Finanz-Bezirksbehörden kann auch ein Ober-Finanzrath (Präfektur-Rath) als deren Vorstand bestellt werden, wenn es mit Rück-

ralny, jeżeli ze względu na miejscowość i nadzwyczajną ważność urzędowania u podobnéj władzy jest uzasadnionym interesem służby, iżby przewodnik urzędu piastował ów wyższy charakter służby.

4. Przełożeni skarbowych władz powiatowych stanowią w obrębie urzędowania przełożonéj im skarbowéj władzy krajowéj tak między sobą, jakotéż z radcami skarbowéj władzy krajowéj, do których kategoryi ze swego należą charakteru, stan ogółowy *(Concretal-Status)*, pośród którego postąpienie na wyższy stopień płacy odbywa się stopniowo (gradualnie) dla każdéj z tych kategoryj, z wyjątkiem usystemizowanych przy skarbowych władzach krajowych posad Nadradców skarbowych piérwszéj klasy płacy, których nadanie od szczególnego zawsze najwyższego postanowienia zawisło.

5. Służba konceptowa władz skarbowych powiatowych składa się z przełożonego, z potrzebnéj liczby skarbowych komisarzów powiatowych *(Commisarj d'Intendenza)*, koncepistów skarbowych *(Vicesegretarj)* i praktykantów konceptowych.

Krom tego mogą także być wzięci do kategoryj służby, które przy skarbowych władzach powiatowych istnieć mają, powiatowi adjunkci dyrekcyjni *(Aggiunti d'Intendenza)*, których ustanowienie zawnioskowaném być może dla wsparcia lub zastąpienia przełożonego władzy w miejscach, gdzie mnogość i ważność spraw lub inne nadzwyczajne okoliczności środka tego wymagają. Dla opatrzenia służby protokółu, ekspedytu i registratury ustanowieni oficyałowie kancelaryjni, a ci w szczególności dla prowadzenia służby manipulacyjnéj, toż asystenci kancelaryjni; — zaś dla załatwienia służby podrzędnéj słudzy urzędowi, a wedle potrzeby także pomocnicy sług urzędowych.

6. Powiatowi adjunkci Dyrekcyi *(Aggiunti d'Intendenza)* w obrębach urzędowych, na których Jego Mość Cesarz przyzwolił, stoją na równi z sekretarzami przełożonéj skarbowéj władzy krajowéj pod względem rang i klasy płacy, i wraz z nimi tworzą jeden stan konkretalny, pośród którego odbywa się gradualne na wyższy stopień płacy postępowanie.

Skarbowi komisarze powiatowi *(Commisarj d'Intendenza)* tworzą w obrębie urzędowym każdéj skarbowéj władzy krajowéj stan ogólny między sobą, z gradualném postępowaniem na wyższy stopień płacy, a to w obrębach urzędowych tych skarbowych Dyrekcyj krajowych, gdzie powszechnie przy skarbowych władzach powiatowych adjunkci są usystemizowani, włącznie z piérwszą klasą płacy komisarzów.

W urzędowych natomiast obrębach onych skarbowych władz krajowych, gdzie adjunktów albo niema zupełnie, albo nie w zupełnéj skarbowych władz powiatowych liczbie, gdzie przeto dla zastąpienia skarbowego dyrektora powiaowego powołani najbliżéj są skarbowi komisarze powiatowi piérwszéj klasy

sicht auf den Standort und die hervorragende Wichtigkeit der Amtsgestion einer solchen Behörde im Diensteinteresse begründet erscheint, daß der Amtsleiter jenen höheren Dienstcharakter bekleide.

4. Die Vorsteher der Finanz-Bezirksbehörden bilden in dem Amtsgebiete der ihnen vorgesetzten Finanz-Landesbehörde sowohl unter sich als mit den Räthen der Finanz-Landesbehörde, deren Katerogie sie nach ihrem Charakter angehören, einen Gesammtstand (Konkretalstatus), innerhalb dessen die Vorrückung in höhere Gehaltsstufen für jede dieser Kategorien stufenweise (graduell) stattfindet, ausgenommen in die bei den Finanz-Landesbehörden systemisirten Ober-Finanzrathsstellen erster Gehaltsklasse, deren Verleihung stets der besonderen Allerhöchsten Schlußfassung vorbehalten ist.

5. Das Konzeptspersonale der Finanz-Bezirksbehörden besteht außer dem Vorstande aus der benöthigten Anzahl von Finanz-Bezirkskommissären (Commissarj d'Intendenza), Finanz-Konzepisten (Vizesegretarj) und Konzeptspraktikanten.

Ueberdieß können unter die Dienstkategorien, die bei den Finanz-Bezirksbehörden zu bestehen haben, auch Bezirks-Direkzionsadjunkten (Aggiunti d'Intendenza) gereiht werden, deren Bestellung für die Unterstützung und Vertretung des Vorstehers der Behörde in Orten in Antrag gebracht werden kann, wo die große Menge und Wichtigkeit der Geschäfte, oder andere außerordentliche Umstände diese Maßregel nothwendig machen. Zur Besorgung der Protokolls-, Expedits- und Registraturgeschäfte sind Kanzlei-Offiziale, und zwar diese insbesondere zur Leitung des Manipulazionsdienstes, dann Kanzlei-Assistenten, — für die Dienerverrichtungen aber Amtsdiener und nach Bedarf auch Amtsdienersgehilfen bestellt.

6. Die Bezirks-Direkzionsadjunkten (Aggiunti d'Intendenza) in den Amtsgebieten, wo deren von Seiner Majestät bewilliget werden, stehen mit den Sekretären der vorgesetzten Finanz-Landesbehörde im gleichen Range und in gleichen Gehaltsklassen, und bilden mit denselben einen Konkretalstatus, innerhalb dessen die Gradualvorrückung in die höheren Gehaltsstufen Platz greift.

Die Finanz-Bezirkskommissäre (Commissarj d'Intendenza) bilden in dem Amtsgebiete einer jeden Finanz-Landesbehörde einen Gesammtstand unter sich, mit der Gradualvorrückung in die höheren Gehaltstufen, und zwar in den Amtsgebieten jener Finanz-Landesdirekzionen, wo durchgehends bei den Finanz-Bezirksbehörden Adjunkter systemisirt sind, mit Inbegriff der ersten Gehaltsklasse der Kommissäre.

In den Amtsgebieten jener Finanz-Landesbehörden hingegen, wo die Bestellung von Adjunkten entweder gar nicht, oder nicht in der Vollzahl der Finanz-Bezirksbehörden stattfindet, wo demnach zur Vertretung des Finanz-Bezirksdirektors zunächst die Finanz-Bezirkskommissäre erster Gehaltsklasse berufen sind, werden deren Stellen

płacy, obsadzają się ich miejsca nie w drodze gradualnego postępowania, ale formalnego mianowania. Koncepiści *(Vicesegretarj)* tworzą w obrębie urzędowym każdéj skarbowéj władzy krajowéj tak między sobą, jakotéż z koncepistami skarbowéj władzy krajowéj stan konkretalny z postępowaniem gradualném na wyższe stopnie płacy.

Oficyałowie kancelaryjni skarbowych władz powiatowych, którym powierzono kierownictwo służby manipulacyjnéj, a którzy przeto należą do oficyałów kancelaryjnych piérwszéj klasy płacy, zostają pomiędzy sobą i z oficyałami kancelaryjnymi skarbowéj władzy krajowéj równéj kategoryi płacy w stanie konkretalnym, a usystemizowane przy skarbowych władzach powiatowych posady oficyałów kancelaryjnych nie będą nadawane drogą gradualnego postępowania oficyałów kancelaryi z niższych stopni płacy, ale za pośrednictwem właściwego mianowania.

Asystenci kancelaryjni tworzą między sobą stan konkretalny, z którym należą do ogólnego stanu skarbowéj równoimiennéj kategoryi służby Dyrekcyi krajowéj (Prefektury finansowéj) i mają udział w gradualném postępowaniu na wyższe stopnie płacy.

Gdy dla wypełnienia tychże najwyższych postanowień poczynione zostały potrzebne kroki wstępne, wejdą przeto w wykonanie skarbowe Dyrekcye powiatowe w oznaczonych w ustępie 1. obrębach urzędowych, a to tyrolskie w Insbruku, Bryksenie i Trydencie dla tegoż imienia obwodów politycznych, i w Feldkirchu dla obwodu bregenckiego, — daléj dalmatyńskie skarbowe Dyrekcye powiatowe w Zadrze i Spalatrze dla tegoż imienia obwodów, i w Raguzie dla tegoż i dla obwodu Kattaro z dniem 30. Grudnia 1855. roku.

Czas działalności skarbowych Dyrekcyj powiatowych, w innych w piérwszym ustępie pomienionych obrębach urzędowych, obwieszczonym również będzie, skoro dla każdego z nich ustanowionym zostanie.

Baron Bruck m. p.

218.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVI. nr. 218., wydana dnia 19. Grudnia 1855.),

mocą którego obwieszczoną jest zmiana nazwy dla Dyrekcyi fabryk tytuniu i zniesienie prowizorycznego nadkierownictwa w Peszcie dla wykupna liści tytuniowych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył rozporządzić najwyższém postanowieniem z dnia 25. Listopada 1855. r., iżby nadal Dyrekcye fabryk tytuniu nosiły nazwę „Dyrekcya centralna fabryk tytuniu i urzędów wykupna“, a Przełożony ich nazywany był „Dyrektorem centralnym“, usystemizowani zaś przy téjże władzy inspektorowie mają nazywać się „Inspektorami Dyrekcyi“.

nicht im Wege der Gradualvorrückung, sondern der förmlichen Ernennung besetzt. Die Konzepisten (Vizesegretarj) bilden in dem Amtsgebiete einer jeden Finanz-Landesbehörde sowohl unter sich als mit den Konzepisten der Finanz-Landesbehörde einen Konkretalstatus mit der Gradualvorrückung in die höheren Gehaltsstufen.

Die mit der Leitung des Manipulazionsdienstes betrauten und deßhalb der ersten Gehaltsklasse der Kanzlei-Offiziale angehörigen Kanzlei-Offiziale der Finanz-Bezirksbehörden stehen unter sich und mit den in der gleichen Gehaltskategorie befindlichen Kanzlei-Offizialen der Finanz-Landesbehörde im Konkretalstatus, und werden die bei den Finanz-Bezirksbehörden systemisirten Kanzlei-Offizialstellen nicht im Wege der Gradualvorrückung aus den unteren Gehaltsstufen der Kanzlei-Offiziale, sondern durch eigene Ernennung verliehen.

Die Kanzlei-Assistenten bilden unter sich einen Konkretalstatus mit welchem sie in den Gesammtstand der gleichnamigen Dienstes-kategorie der Finanz-Landesdirekzion (Finanz-Präfektur) gehören, und an der graduellen Vorrückung in die höheren Gehaltsstufen Theil nehmen.

Da zur Vollziehung dieser Allerhöchsten Bestimmungen die erforderlichen Voreinleitungen getroffen worden sind, so werden nunmehr die Finanz-Bezirksdirekzionen in den im Absatze 1. bemerkten Amtsgebieten, und zwar die tirolischen zu Innsbruck, Brixen und Trient für die gleichnamigen politischen Kreise, und zu Feldkirch für den Bregenzer Kreis, — dann die dalmatinischen Finanz-Bezirksdirekzionen zu Zara und Spalato für die gleichnamigen Kreise, und zu Ragusa für diesen und den Kreis von Kattaro am 30. Dezember 1855 in Wirksamkeit treten.

Der Zeitpunkt der Aktivirung der Finanz-Bezirksdirekzionen in den übrigen im ersten Absatze erwähnten Amtsgebieten wird, so wie er für jedes derselben festgesetzt seyn wird, gleichfalls kundgegeben werden.

Freiherr von Bruck m. p.

218.

Erlaß des Finanzministeriums vom 13. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVI. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 19. Dezember 1855),

womit die Aenderung der Benennung für die Tabakfabriken-Direkzion, dann die Aufhebung der provisorischen Oberleitung zu Pesth für die Tabakblätter-Einlösung kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 25. November 1855 anzuordnen geruhet, daß künftig die Tabakfabriken-Direkzion die Benennung „Zentraldirekzion der Tabakfabriken und Einlösungsämter", und der Vorsteher derselben die Benennung „Zentraldirektor" zu führen habe, die bei dieser Behörde systemisirten Inspektoren aber „Direkzionsinspektoren" heißen sollen.

Témże samém najwyższém postanowieniem orzeczoném dalej zostało zniesienie prowizorycznego nadkierownictwa w Peszcie dla wykupna liści tytuniowych w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbii z Banatem Temeskim i w Siedmiogrodzie, a przeto przeniesienie spraw tychże do Dyrekcyi centralnéj fabryk tytuniu i urzędów wykupna.

Chwila zatamowania działalności pomienionego nadkierownictwa obwieszczoną będzie później.

Baron Bruck m. p.

219.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVI. nr. 219., wydana dnia 19. Grudnia 1855.),

obowiązujące w objętych powszechnym Związkiem celnym krajach koronnych,

względem umocowania celnych urzędów ubocznych I. klasy *w Duino, Monfalcone i Cervignano* do oclenia dalmatyńskich olejów i win wylegitymowanych.

Udzielone w ustępach 5. i 6. tutejszego rozrządzenia z dnia 4. Listopada 1855. r. (Dziennik praw Państwa, część XLI. nr. 192.) kilku celnym urzędom Istryi i na Wyspach Gwarneryjskich umocowanie do oclenia wylegitymowanych dalmatyńskich olejów i win w nieograniczonéj ilości za cłem umiarkowaném, rozciąga się pod wyrażonym w przedostatnim ustępie pomienionego rozrządzenia warunkiem, również na wprowadzenie tych towarów przez znajdujące się w kameralnym powiecie Gorycyi uboczne urzędy celne *w Duino*, *Monfalcone i Cervignano*.

Postanowienie to wchodzi w działalność z tym dniem, na którym uwiadomienie o niém dojdzie do każdego z pomienionych ubocznych urzędów celnych.

Baron Bruck m. p

220.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 12. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVII. nr. 220., wydana dnia 21. Grudnia 1855.),

obowiązujące w całém Cesarstwie,

mocą którego obwieszczone są niektóre szczegółowe postanowienia względem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. Października 1855. r. (nr. 215. Dziennika praw Państwa), a mianowicie względem ukarania popełnionych lub zamierzonych przez przynależnych Cesarstwa Austryackiego w krajach Niemieckiego Związku celnego ukróceń austryackich dochodów celnych.

Ze względem na kartel celny z dnia 19. Lutego 1853. r. (Dziennik praw Państwa z roku 1853. str. 1,108) obwieszczają się celem zastósowania cesar-

Mit eben dieser Allerhöchsten Entschließung ist ferner die Aufhebung der provisorischen Oberleitung zu Pesth für die Tabakblätter-Einlösung in Ungarn, Kroazien und Slavonien, in der Wojwodschaft Serbien mit dem Temeser Banate und in Siebenbürgen, und demzufolge die Uebertragung der Geschäfte derselben an die Zentraldirekzion der Tabakfabriken und Einlösungsämter ausgesprochen worden.

Der Zeitpunkt der Einstellung der Wirksamkeit der genannten Oberleitung wird nachträglich bekannt gemacht werden.

Freiherr von Bruck m. p.

219.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVI. Stück, Nr. 219, ausgegeben am 19. Dezember 1855),

giltig für die im allgemeinen Zollverbande begriffenen Kronländer,

betreffend die Ermächtigung der Nebenzollämter I. Klasse in Duino, Monfalkone und Zervignano zur Verzollung Dalmatiner legitimirter Oele und Weine.

Die in den Absätzen 5. und 6. des hierortigen Erlaßes vom 4. November 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt, XLI. Stück, Nr. 192) mehreren Zollämtern Istriens und auf den quarnerischen Inseln ertheilte Ermächtigung zur Verzollung legitimirter dalmatinischer Oele und Weine in unbeschränkter Menge gegen den ermäßigten Zoll, wird unter der, im vorletzten Absatze des erwähnten Erlaßes ausgedrückten Beschränkung, auch auf den Eintritt dieser Waaren über die im Görzer Kameralbezirke befindlichen Nebenzollämter in Duino, Monfalkone und Zervignano ausgedehnt.

Diese Bestimmung hat von dem Tage, an dem die Verständigung jedem der erwähnten drei Nebenzollämter zukommt, in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr v. Bruck m. p.

220.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, der Justiz und der Finanzen vom 12. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVII. Stück, Nr. 220, ausgegeben am 21. Dezember 1855),

giltig für das ganze Reich,

womit einige besondere Bestimmungen über die Vollziehung der kaiserlichen Verordnung vom 21. Oktober 1855 (Nr. 215 des Reichs-Gesetz-Blattes), und zwar hinsichtlich der Bestrafung der, von Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates, in den Ländern des deutschen Zollvereines vollbrachten oder versuchten Verkürzungen des österreichischen Zollgefälles bekannt gemacht werden.

Mit Rücksicht auf das Zollkartel vom 19. Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1853, Seite 1108) werden in Absicht auf die Anwendung der kaiserlichen

skiego rozporządzenia z dnia 21. Października 1855. r., nr. 215. Dziennika praw Państwa *), względem ukarania popełnionych lub zamierzonych przez poddanych austryackich za granicą przestępstw austryackich ustaw skarbowych, do popełnionych lub zamierzonych przez przynależnych Cesarstwa Austryackiego w obrębie Niemieckiego Związku celnego, w skutek najwyższego umocowania z dnia 21. Października 1855. r. następujące szczególne postanowienia:

1. Jeżeli na pograniczu Niemieckiego Związku celnego, gdzie urząd celny austryacki znajduje się w terytoryum Państwa sąsiedniego, pochwycony jest przynależny Cesarstwa Austryackiego z towarem, który w Austryi podlega opłacie cła przychodowego, a który opłacie cła tegoż nie był poddany, wprawdzie jeszcze na terytoryum zagraniczném, wszakże na takim punkcie, który leży między austryackim urzędem celnym i granicą austryacką (linią celną), postępując w kierunku ku téjże granicy, i takowy nie jest w stanie wykazać się w sposób wiarygodny, iż towaru tego nie zamierzał wnieść do Austryi; tedy z nim względem zastosowania przepisów o ukaraniu przestępstw przychodów celnych postąpi się tak samo, jak gdyby na terytoryum austryackiém z pominięciem urzędu celnego został zatrzymany.

2. Jeżeli przynależny austryacki uskutecznia przewóz towaru, podlegającego w Austryi celnéj opłacie, a opłacie téjże nie poddanego w okręgu granicznym Niemieckiego Związku celnego, porą nocną, albo z naruszeniem przepisów związkowo-krajowych o kontroli transportowéj, pomiędzy ostatniém zamieszkałém miejscem Związku celnego a linią celną austryacką, w kierunku dążącym ku Austryi takim, że przy dalszym tegoż nieprzerwanym ciągu nastąpiłoby wejście do Austryi poza gościńcem celnym, albo w czasie, w którym przekroczenie linii celnéj z takim towarem nie jest dozwolone; natenczas w razie przydybania i przekonania towary prowadzącego nastąpić ma kara względem przemytnictwa zapomocą zamierzonego przestępnego przywozu towarów.

Niniejsze postanowienia wchodzą w wykonanie w Lombardzko-Weneckiém Królestwie od dnia, przez internacyonalną komisyę Związku celnego w Medyolanie ogłosić się mającego, w innych zaś krajach koronnych tego samego dnia, co cesarskie rozporządzenie z dnia 21. Października 1855. roku.

Hrabia Buol-Schauenstein m. p. **Baron Krauss** m. p.
Baron Bruck m. p.

---

*) W téj saméj części, nr. 215.

Verordnung vom 21. Oktober 1855, Nr. 215 des Reichs-Gesetz-Blattes *), betreffend die Bestrafung der, von österreichischen Unterthanen im Auslande vollbrachten oder versuchten Uebertretungen der österreichischen Gefällsgesetze auf die von Angehörigen des österreichischen Kaiserstaates im Gebiete des deutschen Zollvereines vollbrachten, oder Verkürzungen des österreichischen Zollgefälles, in Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 21. Oktober 1855 folgende besondere Bestimmungen bekannt gemacht:

1. Wenn an einer Gränzstrecke gegen den deutschen Zollverein, wo das österreichische Zollamt sich auf dem Gebiete des Nachbarstaates befindet, ein Angehöriger des österreichischen Kaiserstaates mit einer Waare, welche in Oesterreich einem Eingangszolle unterliegt, der Entrichtung dieses Zolles aber nicht unterzogen wurde, zwar noch auf ausländischem Boden, jedoch auf einem Punkte, welcher zwischen dem österreichischen Zollamte und der österreichischen Gränze (Zoll-Linie) liegt, in der Richtung gegen diese Gränze vorschreitend betreten wird, und nicht glaubwürdig darzuthun vermag, daß die Waare von ihm nicht dazu bestimmt war, nach Oesterreich eingebracht zu werden; so ist derselbe in Absicht auf die Anwendung der Vorschriften über die Bestrafung von Zollgefällsübertretungen auf gleiche Art zu behandeln, als wäre er auf österreichischem Gebiete nach Umgehung des Zollamtes betreten worden.

2. Wenn von einem österreichischen Staatsangehörigen der Transport einer in Oesterreich einem Eingangszolle unterliegenden, jedoch der Entrichtung desselben nicht unterzogenen Waare im Gränzbezirke des deutschen Zollvereines zur Nachtzeit, oder mit Verletzung der vereinsländischen Vorschriften der Transportskontrole, zwischen dem letzten bewohnten Orte des Zollvereines und der österreichischen Zoll-Linie, in einer solchen nach Oesterreich führenden Richtung vollzogen wird, daß bei deren ungehinderter Fortsetzung der Eintritt nach Oesterreich außer der Zollstraße, oder zu einer Zeit, in welcher der Uebertritt der Zoll-Linie mit einer solchen Waare nicht gestattet ist, erfolgen würde; so hat im Falle der Betretung und Ueberweisung des Waarenführers, die Bestrafung wegen Schleichhandels durch versuchte gesetzwidrige Waareneinfuhr stattzufinden.

Vorstehende Bestimmungen haben in dem lombardisch-venezianischen Königreiche von dem durch die Internazional-Zollvereinskommission in Mailand bekannt zu machenden Tage, in den übrigen Kronländern aber an demselben Tage mit der kaiserlichen Verordnung vom 21. Oktober 1855 in Wirksamkeit zu treten.

Graf Buol-Schauenstein m. p. **Freiherr von Krauß** m. p.
Freiherr von Bruck m. p.

---

*) In diesem Stücke unter Nr. 215.

221.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLVII. nr. 221., wydana dnia 21. Grudnia 1855.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których moc ma ustawa o cłach i monopoliach rządowych,

dotyczące kontroli tych przemysłowców lub handlujących w okręgu granicznym, którzy dla przemytnictwa lub ciężkiego przestępstwa skarbowego z towarami przedmiotem ich przemysłowego lub handlowego zatrudnienia będącemi, skazanymi zostali, tudzież kontroli w okolicach, gdzie przemytnictwo znaczny obrót bierze.

Wedle §. 351. ustawy o cłach i monopoliach rządowych mogą oprócz profesyj w §. 350. wskazanych, pod urzędową kontrolę być wzięte także inne przedsiębiorstwa przemysłowe.

Do orzeczenia, iż przedsiębiorstwo przemysłowe oddaném być ma pod dozór urzędowy, upoważnioną jest kierująca władza finansowa powiatowa lub tam, gdzie istnieją samodzielni dyrektorowie urzędowi, dyrektor urzędu tego powiatu, w którym się znajduje dotyczące przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe.

Przy wykonywaniu téjże urzędowéj kontroli zastosowanie mieć będą postanowienia następujące:

§. 1.

Takowi przemysłowcy lub handlujący nie mogą mieć innego przechowania dla wszystkich towarów swych, lub przynajmniéj dla towarów, przez władzę oznaczonych, jak tylko w lokalnościach pewnych, wprzód oznajmionemi być mających.

Lokalności takowe muszą być przystępne i zamykalne, a zmiany w nich, wprzód nim przedsiębrane zostaną, muszą władzy być oznajmione.

§. 2.

W oznajmionych lokalnościach składowych muszą zasoby towarów, kontroli ulegających, oddzielonemi być od innych przedmiotów niekontrolnych, i wedle rodzaju przeglądowo uporządkowanemi, w pewnych miejscach albo w pakunku, w jakim nadeszły, albo w pewnych wedle miary i wagi oznaczyć się mających ilościach ustawionemi. Od tego wyjętą zostaje taż tylko część zasobów, która przeznaczoną jest dla przedaży drobnéj.

§. 3.

Pod względem dopływu i odbytu tychże towarów obowiązanym jest przemysłowiec lub handlujący oprócz innych książek przepisanych prowadzić osobne

221.

Erlaß des Finanzministeriums vom 13. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLVII. Stück, Nr. 221, ausgegeben am 21. Dezember 1855),

giltig für alle Kronländer, in denen die Zoll- und Staatsmanopols-Ordnung in Wirksamkeit steht,

betreffend die Kontrole jener Gewerb- oder Handeltreibenden im Gränzbezirke, welche wegen Schleichhandel oder einer schweren Gefällsübertretung mit Waaren, die einen Gegenstand ihres Gewerbs- oder Handelsbetriebes ausmachen, verurtheilt wurden, dann die Kontrole in Gegenden, wo der Schleichhandel schwunghaft betrieben wird.

Nach §. 351 der Zoll- und Staatsmanopols-Ordnung können im Gränzbezirke außer den im §. 350 bezeichneten Gewerben auch andere Gewerbsunternehmungen unter ämtliche Aufsicht gestellt werden.

Zur Bestimmung, daß eine Gewerbsunternehmung unter ämtliche Aufsicht gestellt werde, wird die leitende Finanz-Bezirksbehörde, oder dort, wo selbständige Amtsdirektoren bestehen, der Amtsdirektor jenes Bezirkes ermächtiget, in welchem sich die betreffende Handels- oder Gewerbsunternehmung befindet.

Bei der Handhabung dieser ämtlichen Aufsicht (Kontrole) haben nachfolgende Bestimmungen in Anwendung zu kommen.

§. 1.

Derlei Gewerbe- oder Handelstreibende dürfen alle ihre Waaren, oder wenigstens die von der Behörde bezeichneten, nur in bestimmten vorläufig anzumeldenden Räumen aufbewahren.

Diese Räume müssen zugänglich und verschließbar seyn, und Veränderungen hinsichtlich derselben sind, bevor sie eintreten, der Behörde anzuzeigen.

§. 2.

In den angemeldeten Lagerräumen müssen die Vorräthe an den der Kontrole unterzogenen Waaren, von anderen der Kontrole nicht unterworfenen Gegenständen getrennt gehalten und ihrer Art nach übersichtlich geordnet, an bestimmten Plätzen entweder in der Verpackung, in welcher sie eingegangen sind, oder in gewissen nach Maß und Gewicht festzusetzenden Quantitäten aufgestellt werden. Hievon ist nur der zum Detailverkauf zunächst bestimmte Theil der Vorräthe ausgenommen.

§. 3.

Ueber den Zu- und Abgang an diesen Waarenartikeln muß der Gewerbe- oder Handeltreibende außer der sonst vorgeschriebenen Verbuchung noch eine besondere Auf-

jeszcze zapisywanie do książki kontowéj, wedle załączonego wzoru, do czego drukowane formularze bezpłatnie udzielone zostaną. Książka ta, która przez władzę dotyczącą będzie paginowaną, i sznurkiem, na karcie tytułowéj przypieczętować się mającym, przewleczoną, każdego czasu chowaną być musi na miejscu oznajmioném, na karcie tytułowéj wymienić się mającém, gdzie czysto i w stanie nienaruszonym ma być utrzymaną.

§. 4.

Książka kontowa prowadzoną być ma w ciągłéj regularności, zupełnéj wyraźności i bez wszelkiéj razury. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany wciągnienia, ta w ten sposób ma być uskutecznioną, iż mylne wciągnienie będzie przekréśloném, a sprostowanie nad tém lub obok tego zapisaném, wszakże zawsze tak, ażeby przekréślone wyrazy czytelnemi zostały.

Książka kontowa prowadzoną być musi w powszechności przez samego przemysłowca lub handlującego, który w tym względzie zastąpionym być może tylko w przypadkach nieobecności przez trzeciego, lub gdyby w ogólności nie był zdolnym do prowadzenia książki.

Do takiego zastąpienia raz na zawsze oznaczyć ma tenże osobę pewną niezawodną, za któréj czynności i opuszczenia pod względem przepisów tych ón sam odpowiedzialnym zostaje (§. 128. ust. karn. na przestęp. doch. skarb.)

§. 5.

1. Piérwszą pozycyą zapisania w książce kontowéj będą zasoby, przez przemysłowca lub handlującego oznajmione, a przez rewidującego urzędnika lub ustanowionego wciągnionemi być mające.

2. Każdy dalszy przypływ towarów zapisaaym być ma w księdze kontowéj przez przemysłowca lub handlującego zaraz po złożeniu onychże w lokalności składowéj, gdzie takowe wprost po swém nadejściu odwiezione być mają.

3. W wykazie celnym towarzyszącym towarom (kwicie celnym, certyfikacie legitymacyjnym, liście frachtowym ostemplowanym, dokumencie pokrycia i t. d.) zanotować należy oraz numer, pod którym towary w książce kontowéj zapisane są. Papiéry, wedle następności numerów uporządkowane, osobno mają być zeszyte i przy książce kontowéj chowane.

4. Jeżeli przypływ miejsce ma drogą własnéj fabrykacyi, wówczas zapisanie w książce kontowéj nastąpić ma zaraz po przejściu towaru z lokalności fabrycznéj do lokalności składowéj, na wszelki sposób zaś wieczór każdego dnia fabrykacyi.

schreibung in einem Kontobuche, nach beiliegendem Muster, zu welchem die gedruckten Formulare unentgeltlich geliefert werden, führen. Dieses Buch, welches von der betreffenden Behörde foliirt und mit einer auf dem Titelblatte anzusiegelnden Schnur durchzogen wird, muß jederzeit an dem angemeldeten, auf dem Titelblatte zu bezeichnenden Platze aufbewahrt und daselbst rein und unversehrt erhalten werden.

§. 4.

Das Kontobuch ist in steter Regelmäßigkeit, voller Deutlichkeit und ohne alle Rasuren zu führen. Tritt die Nothwendigkeit der Abänderung einer Eintragung ein, so ist diese in der Art, daß die unrichtige Eintragung durchstrichen und die Berichtigung darüber oder daneben geschrieben wird, jedoch immer so, daß das Durchstrichene leserlich bleibt, zu bewirken.

In der Regel muß das Kontobuch von dem Gewerbe- oder Handeltreibenden selbst geführt werden, welcher sich darin nur in Abwesenheitsfällen, oder wenn er zur Führung des Buches überhaupt nicht fähig seyn sollte, durch einen Dritten vertreten lassen darf.

Zu einer solchen Stellvertretung hat derselbe Ein- für allemal eine zuverlässige Person zu bestimmen, für deren Handlungen und Unterlassungen in Beziehung auf diese Vorschriften er haftet (§. 128 G. St. G. B.).

§. 5.

1. Die erste Post der Anschreibung in dem Kontobuche wird durch die von dem Gewerbe- oder Handeltreibenden angemeldeten und von dem revidirenden Beamten oder Angestellten einzutragenden Vorräthe gebildet.

2. Jeder fernere Zugang ist von dem Gewerbe- oder Handeltreibenden gleich nach erfolgter Niederlegung der Waaren in dem Lagerraume, wohin dieselben unmittelbar nach ihrer Ankunft zu bringen sind, in dem Kontobuche anzuschreiben.

3. Auf dem die Waaren begleitenden Zollausweise (Zollquittung, Legitimazionsschein, abgestämpelter Frachtbrief, Deckungsurkunde ꝛc.) ist zugleich die Nummer, unter welcher die Waaren im Kontobuche angeschrieben sind, anzumerken. Die Papiere sind nach der Nummerfolge geordnet besonders zu heften und bei dem Kontobuche aufzubewahren.

4. Erfolgt der Zugang durch eigene Fabrikazion, so muß die Anschreibung im Kontobuche gleich nach dem Uebergange der Waare aus der Fabrikazionsstätte in den Lagerraum, jedenfalls aber am Abende eines jeden Fabrikazionstages geschehen.

§. 6.

Każdy odchód towaru, czy to powstający przez sprzedaż w samém miejscu, lub zewnątrz przez przejście onegoż na własną potrzebę domu, lub w inny sposób, zapisanym być winien natychmiast pojedynczo w księdze kontowéj przy wymienieniu odbiorcy.

Drobniejsze ilości zapisane być mogą wieczór każdego dnia sumarycznie pod napisem „sprzedaż drobna“.

§. 7.

Przy rewizyach, od czasu do czasu przez urzędników i ustanowionych przedsiębrać się mających, będzie książka kontowa w przychodzie i odchodzie zamkniętą, suma odchodu od sumy przychodu odciągniętą, i w ten sposób stan należności wykazanym. Następnie przystępuje się do spisania zasobów towarów, i wywód wciągniętym będzie do księgi kontowéj przy wyrażeniu daty rewizyi. Obecne dokumenta, do wykazania już nie potrzebne, ściągnione zostaną przez urzędników lub ustanowionych rewidujących, inne opatrzone będą znamieniem własnoręczném i datą.

§. 8.

Przy okolicznościach, szczególniéj obciążających, lub w przypadkach powtórnego przemytnictwa lub powtórnych ciężkich przestępstw skarbowych, jeżeli nie będzie orzeczoną utrata prawa przemysłowania lub handlu (§§. 215., 242., 243. i 275. ust. karn. na przest. doch. skarb.), może wejść w zastosowanie zaostrzenie publicznéj kontroli w ten sposób, iż dla każdego gatunku towarów wyznaczoną będzie najwyższa ilość, jaką trzymać będzie wolno na składzie.

Do tego jednak zasięgnąć należy w każdym pojedynczym razie zezwolenia ze strony władzy finansowéj krajowéj, kierującéj czynnościami celnemi.

§. 9.

W przypadkach zaniedbanego prowadzenia lub chowania książki kontowéj, lub w razie odkrytych nierzetelności w prowadzaniu téjże, tudzież w przypadkach przestępnego przechowywania towarów, kontroli ulegających, stosować się należy do postanowień §§. 237., 273., 387., 388., 389., 390., 391. i 372. ust. karn. na przest. doch. skarb.

§. 10.

Niniejsze postanowienia kontrolne (§§. 1. aż do 9.) mogą być zastosowane ze strony władz, na wstępie wymienionych, także i do przemysłowców i handlujących, w §. 350. ustawy o cłach i monopol. rządow. wyszczególnionych, jeżeli w lokalnościach ich przemysłowania lub składach sprzedaży znalezione

§. 6.

Jeder Waarenabgang, es möge derselbe durch Verkauf im Orte selbst oder nach außerhalb, durch Uebergang in den eigenen Haushalt oder auf andere Weise entstehen ist sogleich einzeln unter Angabe des Empfängers in dem Kontobuche anzuschreiben.

Geringe Mengen können am Abende jeden Tages summarisch unter der Bezeichnung „Kleinverkauf" angeschrieben werden.

§. 7.

Bei den durch die Beamten und Angestellten zeitweise vorzunehmenden Revisionen wird das Kontobuch im Zu- und Abgange abgeschlossen, die Summe des letzteren von der Summe des ersteren in Abzug gebracht, und so der Sollbestand festgestellt. Hiernächst wird zur Aufnahme der Waarenvorräthe geschritten und der Befund in dem Kontobuche unter Angabe des Datums der Revision eingetragen. Die vorhandenen, zur Ausweisung nicht mehr nöthigen Belege werden von den revidirenden Beamten oder Angestellten eingezogen, die anderen mit ihrem Handzeichen und dem Datum versehen.

§. 8.

Bei besonders erschwerenden Umständen, oder in Fällen wiederholten Schleichhandels oder wiederholter schwerer Gefällsübertretungen kann, falls nicht der Verlust des Gewerbs- oder Handelsbefugnisses (§§. 215, 242, 243 und 275 d. G. St. G. B.) ausgesprochen wird, eine Verschärfung der öffentlichen Aufsicht (Kontrole) dahin eintreten, daß für jede Waarengattung die höchste Menge, die davon auf dem Lager gehalten werden darf, bestimmt wird.

Dazu ist jedoch in jedem einzelnen Falle die Genehmigung der, die Zollgeschäfte leitenden Finanz-Landesbehörde einzuholen.

§. 9.

In Fällen der unterlassenen Führung oder Aufbewahrung des Kontobuches, oder bei entdeckten Unrichtigkeiten in der Führung desselben, sowie in den Fällen der vorschriftwidrigen Aufbewahrung von, der Kontrole unterzogenen Waaren ist nach den Bestimmungen der §§. 237, 273, 387, 388, 389, 390, 391 und 372 des G. St. G. B. vorzugehen.

§. 10.

Diese Kontrolsbestimmungen (§§. 1 bis 9) können von den Eingangs genannten Behörden auch auf die im §. 350, Zoll- und St. M. Ordnung, erwähnten Gewerbs- und Handelsleute angewendet werden, wenn in deren Gewerbsstätten oder Verkaufsniederlagen durch Schleichhandel bezogene, zu dem Gewerbsbetriebe der Unternehmung

zostaną przedmioty, drogą przemytnictwa sprowadzone, do przemysłowego przedsiębiorstwa należące, albo jeżeli takowe przedsiębiorstwa przemysłowe w ogólności nadużywanemi są do popełnienia, popiérania lub zatajenia przemytnictwa.

Nakoniec władze finansowe krajowe upoważnione są, zastósować ostrzejsze te postanowienia kontrolne do handlujących i przemysłowców w ogólności, wspomnionych w §. 350. ustawy o cłach i monop. rządow., lubo nie zachodzi żaden specyalny powód podejrzenia, w tych okolicach, gdzie powszechnie wiadomém jest, że przemytnictwo tamże znaczny obrót ma.

Baron Bruck m. p.

gehörende Gegenstände gefunden werden, oder wenn diese Gewerbsunternehmungen überhaupt zur Verübung, Unterstützung oder Verhehlung des Schleichhandels mißbraucht werden.

Endlich werden die Finanz-Landesbehörden ermächtigt, diese strengeren Kontrolbestimmungen auf die im §. 350, Zoll- und St. M. Ordnung, erwähnten Handels- und Gewerbetreibenden allgemein, ohne daß ein spezieller Verdachtsgrund obwaltet, in jenen Gegenden anzuwenden, wo notorisch der Schleichhandel schwunghaft betrieben wird.

Freiherr von Bruck m. p.

Kraj koronny. Powiat finansowy.

Książka kontowa

względem przychodu i odchodu towarów

N. N. mieszkającego pod nr. domu
przy ulicy

Zaczęto na d. 18
Zamknięto na d. 18

Książka ta zawiéra kart przewleczonych sznurkiem, przytwierdzonym pieczęcią, podpisane.

D. 18
C. K.

Dla przestrogi posiadacza książki kontowéj:

1. Towary kontroli ulegające znajdować się mogą na składzie tylko w lokalnościach, które do ich przechowania zadeklarowane zostały, to jest:

oraz musi

2. książka ta zawsze chowaną być na pewném miejscu, raz na zawsze ku temu przeznaczoném, to jest:

3. Jeżeli książka jest zupełnie zapisaną, posiadacz winien ją oddać do c. k. w który mu doręczy nową książkę.

D. 18

C. k. komisarz straży finansowéj.

Kronland

Finanzbezirk

Konto-Buch

über Waaren-Zu- und Abgang

des wohnhaft im Hause Nr. der
Straße zu

Angefangen den ten 18
Geschlossen den ten 18

Dieses Buch enthält Blätter, welche von einer mit dem Siegel des (der) unterzeichneten belegten Schnur durchzogen sind.

den ten 18

K. K.

Zur Beachtung für den Inhaber des Kontobuches:

1. Die der Kontrole unterzogenen Waaren dürfen nur in den zu ihrer Aufbewahrung deklarirten Räumen, nämlich:

gelagert, und muß

2. dieses Buch stets an dem Ein- für allemal dazu bestimmten Platze, nämlich:

aufbewahrt werden.

3. Ist das Buch vollgeschrieben, so ist es von dem Inhaber an das k. k. zu abzuliefern, welches dagegen ein neues Buch aushändigen wird.

den ten 18

Der k. k. Finanzwach-Kommissär.

Liczba bieżąca	Data przychodu	Nazwisko i miejsce pomieszkania przesyłacza lub przedawcy	Wyszczególnienie legitymacyi lub pokrycia towaru	Nazwa towarów: Towary bawełniane: Bobinety	Kartun		Materye na kamizelki		Towary dziane										
				funt.	niedrukowany	drukowany	niedrukowane	drukowane	funt.										
				netto	sztuk		sztuk		netto										

Fortlaufende Zahl	Datum des Zuganges	Name und Wohnort des Versenders oder Verkäufers	Angabe der Legitimazion oder Deckung der Waare	Benennung der Waaren										
				Baumwollwaaren										
				Bobbinets	Kottone		Westenstoffe		Wirkwaaren					
					unbedruckt	bedruckt	unbedruckt	bedruckt						
				Pf. netto	Stück		Stück		Pf. netto					

222.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15. Grudnia 1855.,

obowiązujące w Królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

mocą którego wydają się przepisy o ogłaszaniu nowych protokółów księgi gruntowéj, tudzież o prowadzeniu onychże we własności jako księgi gruntowe.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLVIII. nr. 222., wydaną dnia 24. Grudnia 1855.

223.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 19. Grudnia 1855.,

względem zniesienia weneckich celnych urzędów ubocznych w *Porto Lignano* i *Porto Tagliamento* i założenia pomocniczego urzędu celnego w *Pertegada*.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLIX. nr. 223., wydaną dnia 28. Grudnia 1855.

224.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Grudnia 1855.,

względem podniesienia ubocznego urzędu celnego I. klasy w *Ostiglii* do głównego urzędu celnego II. klasy.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLIX. nr. 224., wydaną dnia 28. Grudnia 1855.

225.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIX. nr. 225., wydana dnia 28. Grudnia 1855.),

mające moc obowiązującą dla wszystkich powszechnym obrębem celnym objętych krajów koronnych,

względem sposobu deklarowania onych towarów, które jako towary parfumowe mają być oclone, jeżli znajdują się w naczyniach mieszczących $^1/_4$ miary austryackiéj. lub niżéj, albo téż w naczyniach do kramarszczyzny i t. d. należących.

Z powodu zapytania oświadcza się, iż w onych razach, w których wspomniane w oddziale taryfy 33. (artykuły leczne i wonne) pod lit. *a)* i *b)* oleje i balsamy znajdujące się w naczyniach $^1/_4$ miary austryackiéj, lub niżéj, albo w takich, które pod względem własności swéj należą do towarów przednich

222.

Verordnung des Ministers der Justiz vom 15. Dezember 1855,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slavonien, für die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat,

wodurch die Vorschriften über die Verlautbarung der neuen Grundbuchsprotokolle und über die Führung derselben in der Eigenschaft als Grundbücher erlassen werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLVIII. Stück, Nr. 222, ausgegeben am 24. Dezember 1855.

223.

Erlaß des Finanzministeriums vom 19. Dezember 1855,

betreffend die Aufhebung der venezianischen Nebenzollämter zu Porto Lignano und Porto Tagliamento, dann Errichtung eines Hilfszollamtes zu Pertegada.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 223, ausgegeben am 28. Dezember 1855.

224.

Erlaß des Finanzministeriums vom 20. Dezember 1855,

betreffend die Erhebung des Nebenzollamtes I. Klasse in Ostiglia zum Hauptzollamte II. Klasse.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 224, ausgegeben am 28. Dezember 1855.

225.

Verordnung des Finanzministeriums vom 20. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIX. Stück, Nr. 225, ausgegeben am 28. Dezember 1855),

giltig für sämmtliche im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Art der Erklärung jener Waaren, welche, wenn sie in Behältnissen von 1/4 österreichischer Maß oder darunter, oder in solchen vorkommen, die zu den kurzen Waaren u. s. f. gehören, als Parfumeriewaaren zu verzollen sind

Aus Anlaß einer Anfrage wird erklärt, daß in jenen Fällen, wo die in der Tarifsabtheilung 33 (Arzenei- und Parfumeriestoffe) unter lit. a) und b) genannten Oele und Balsame in Behältnissen von 1/4 österreichischer Maß und darunter, oder in solchen vorkommen, die ihrer Beschaffenheit nach zu den feinen Leder- und Gummi-, feinsten

skórzanych i gumowych, najprzedniejszych glinianych lub kramarszczyzny, okoliczność ta albo wyraźnie ma być od strony w deklaracyi podaną, albo towary te mają być deklarowane jako towary wonne. Tak samo postąpić należy w razach uwagi do pozycyi taryfowéj 25. *a)*, uwagi 1. do pozycyi taryfowéj 76. *a)*, uwagi 3. do pozycyi taryfowéj 76. *d)* i uwagi 2. do pozycyi taryfowych 77. *e)* i *f)*.

Postanowienia te wejdą w działalność z tym dniem, w którym urzędom celnym obwieszczone zostaną, deklaracye wszelako, które postanowieniom tym nie odpowiadają, wtenczas tylko mają być pociągnięte do odpowiedzialności karnéj, jeźli takowe po upływie sześciu tygodni, od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia w drodze Dziennika praw Państwa podane będą, do téj zaś chwili jedynie odrzucone będą jako niedokładne.

Baron Bruck m. p.

226.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 25. Grudnia 1855.,

mocą którego obwieszcza się czas działalności urzędowéj ustanowić się mających sądów urbaryalnych w Królestwie Węgierskiém, niemniéj w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLIX. nr. 226., wydaną dnia 28. Grudnia 1855.

227.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 27. Grudnia 1855.,

(Dziennik praw Państwa, część XLIX. nr. 227., wydana dnia 28. Grudnia 1855.),

obowiązujące w krajach koronnych Galicyi i Bukowinie,

względem dalszego trwania zastępstwa poddanych galicyjskich w sporach prawnych z ich dawniejszymi panami przez Prokuraturę finansów.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył dozwolić najwyższém postanowieniem z dnia 9. Grudnia 1855. roku, iż aż do dalszego najwyższego postanowienia, zastępstwo byłych galicyjskich poddanych wiejskich i gromad poddańczych, na podstawie rozrządzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23. Maja 1851. r. l. 10,776. i z dnia 18. Lutego 1852. r. l. 2,473. istniejące, aż do 29. Września 1855. pozostać ma jeszcze i po przeprowadzeniu organizacyi władz sądowych.

Thon- oder kurzen Waaren gehören, dieser Umstand von der Partei in der Erklärung entweder ausdrücklich anzugeben ist, oder daß diese Waaren als Parfumeriewaaren zu erklären sind. Ebenso ist sich in den Fällen der Anmerkung zu der Tarifspost 25, a), der Anmerkung 1 zu der Tarifspost 76, a), der Anmerkung 3 zu der Tarifspost 76 d) und der Anmerkung 2 zu den Tarifsposten 77, e) und f) zu benehmen.

Diese Bestimmungen haben mit dem Tage, an welchem sie den Zollämtern bekannt werden, in Wirksamkeit zu treten, jedoch sind Erklärungen, welche diesen Bestimmungen nicht entsprechen, nur dann, wenn dieselben nach Ablauf von sechs Wochen, vom Tage der Kundmachung des gegenwärtigen Erlaßes im Wege des Reichs-Gesetz-Blattes, überreicht werden, in Strafanspruch zu ziehen, bis dahin aber bloß als unvollständig zurückzuweisen.

Freiherr v. Bruck m. p.

226.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 25. Dezember 1855,

womit der Beginn der Amtswirksamkeit der im Königreiche Ungarn, dann in der Wojwodschaft Serbien und in dem Temeser Banate zu bestellenden Urbarialgerichte kundgemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 226, ausgegeben am 28. Dezember 1855.

227.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 27. Dezember 1855,

(im Reichs-Gesetz-Blatte, XLIX. Stück, Nr. 227, ausgegeben am 28. Dezember 1855),

giltig für die Kronländer Galizien und die Bukowina,

über die Fortdauer der Vertretung der galizischen Unterthanen in ihren Rechtsstreiten mit ihren vormaligen Grundherren durch die Finanzprokuratur.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 9. Dezember 1855 zu gestatten geruht, daß bis zu einer weiteren Allerhöchsten Schlußfassung die auf Grundlage der Erläße des Ministeriums des Innern vom 23. Mai 1851, Z. 10.776, und 18. Februar 1852, Z. 2473, bis zum 29. September 1855 bestandene Vertretung der galizischen ehemaligen Gutsunterthanen und unterthänigen Gemeinden, auch noch nach erfolgter Organisirung der Gerichtsbehörden stattzufinden habe.

Ztąd téż skarga w razach zajść mogących, czy takowa przez dawniejszego poddanego pod zastępstwem Prokuratora finansów, czy téż przez państwo gruntowe jest założoną, podaną być ma do Trybunału sądowego piérwszéj instancyi, na którego czele znajduje się powołana do zastępstwa Prokuratura finansów, lub téjże ekspozytura.

Baron Bach m. p. **Baron Krauss** m. p.
Baron Bruck m. p.

Daher ist auch in den vorkommenden Fällen die Klage, sie möge von dem ehemaligen Unterthan unter Vertretung der Finanzprokuratur, oder von der Grundherrschaft angestrengt werden, bei dem Gerichtshofe erster Instanz, an dessen Sitze sich die zur Vertretung berufene Finanzprokuratur oder deren Expositur befindet, zu überreichen.

Freiherr von Bach m. p. **Freiherr von Krauß** m. p

Freiherr von Bruck m. p.